

บรรยายธรรม ณ ที่ประชุมศึกษาวิจัยการสร้างสรรค์งานวิจิตรศิลป์

หลี่ หงจื่อ

21 กรกฎาคม ค.ศ. 2003

วอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา

ผู้ฝึกที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ล้วนแต่ทำงานเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์วิจิตรศิลป์ ต่างก็มีความสามารถทางเทคนิคในสาขาวิชา ข้าพเจ้าจะพูดไปตามความคิดจะพาไป ข้าพเจ้าจะพูดในด้านหลักการ(เหตุผล)ของฝ่า วิจิตรศิลป์มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษยชาติ เช่นเดียวกับวัฒนธรรมอื่นๆ ของมนุษย์ มันสามารถส่งผลในการชี้นำต่อทัศนคติของคนแบบหนึ่งในสังคมมนุษย์ มีอิทธิพลต่อทัศนคติของมนุษย์ในการประเมินความสวยงาม ว่าอะไรคือความสวยงาม อะไรคือความรู้สึกที่ถูกต้องต่อความสวยงามที่มนุษย์สมควรมี นี่สัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับมาตรฐานศีลธรรมของมนุษย์ หากคนเห็นสิ่งที่ไม่สวยงามเป็นความสวยงาม เช่นนั้นศีลธรรมของมนุษย์เป็นอันจบสิ้นแล้ว

ศีลธรรมมนุษย์จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา ศีลธรรมของมนุษย์โดยตัวเองจะมีอิทธิพลต่อศิลปะของมนุษย์ และศิลปะก็หันกลับมาอิทธิพลต่อมนุษย์ ทุกท่านเห็นแล้ว ศิลปะในปัจจุบันนี้ หลายสิ่งหลายอย่างนั้นถูกสร้างสรรค์ออกมาจากความคิดสมัยใหม่ ขณะที่มนุษย์ในปัจจุบันก็ได้หลุดออกไปไกลจากขอบเขตศีลธรรมและมาตรฐานซึ่งมนุษย์สมควรมี ฉะนั้นสิ่งที่เรียกกันว่าศิลปะที่สร้างสรรค์ออกมาหาชีวิตวัฒนธรรมของมนุษย์แล้ว เพราะมันไม่ใช่สิ่งที่สร้างสรรค์ออกมาในขณะที่มีสติปัญญาและสติแจ่มชัด และไม่ใช่สิ่งที่สวยงามของมนุษย์อย่างแท้จริง ซึ่งสร้างสรรค์ออกมาจากเจตนา(ความคิดถูกต้อง) ชนเจตนา(ความคิดดีงาม)ของคน ด้วยความเข้าใจที่ถูกต้องต่อความสวยงามของศิลปะ เมื่อเป็นเช่นนี้ศิลปะจึงเสื่อมทราม อย่างเช่นศิลปะในปัจจุบัน พวกกันอย่างเข้มงวด มันไม่ใช่สิ่งที่เป็นของมนุษย์แล้ว บ่อยครั้งเวลาข้าพเจ้าดูผลงานบางชิ้นที่เรียกกันว่าศิลปะสมัยใหม่ ยิ่งกว่านั้นบางชิ้นยังเป็นผลงานที่มีชื่อเสียงมาก แท้จริงแล้วล้วนแต่เป็นผลิตภัณฑ์ของจิตมาร ไม่เพียงแต่มีความเป็นจิตมาร หลากๆ คนขณะที่ค้นหาแรงดลใจในการวาดภาพ จะฝึกฝัพฤติกรรมของผีปีศาจ เป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ ย่อมมีจิตใจมืดมน ผิดปกติ คนที่ทำงาน

เกี่ยวกับศิลปะต่างก็รู้ ในขณะที่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ ล้วนแต่ปล่อยให้สภาวะจิตหลงระเหิงไปกับด้านจิตชั่วของมนุษย์ กระทั่งตั้งใจแสวงหาการสนองตอบของจิตใจชั่วช้า ฉะนั้นสิ่งที่เรียกกันว่าศิลปะสมัยใหม่เหล่านั้น โดยทั่วไปล้วนแต่ไม่ค่อยดีนัก เพราะมันไม่เพียงแต่เป็นโทษต่อคนวาด ยังเป็นอันตรายต่อจิตใจของคนดู และยังส่งผลในการบ่อนทำลายทัศนคติทางศีลธรรมของมนุษย์อย่างร้ายแรงอีกด้วย

แต่ในการบำเพ็ญและการดำรงชีวิต ศิษย์ต้าฝ่าก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมของสังคมของคนธรรมดาสามัญนี้ (ท่าน)ก็อยู่ท่ามกลางกระแสคลื่นแห่งทัศนคติของคนยุคปัจจุบัน และได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมนี้ ยิ่งกว่านั้นก่อนที่จะศึกษาต้าฝ่า ก็มีศิษย์ต้าฝ่าจำนวนมากที่ศึกษาหรือทำงานเกี่ยวกับศิลปะ แน่แน่นอนข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ว่าท่านจะทำงานเกี่ยวกับศิลปะสมัยใหม่ที่ดีทำงานเกี่ยวกับศิลปะดั้งเดิมขนานแท้ที่มนุษย์สมควรมีอย่างแท้จริงก็ดี วิชาความรู้พื้นฐานที่ท่านร่ำเรียนมาในอดีตควรที่จะเหมือนกัน ฉะนั้นศิษย์ต้าฝ่าต้องเข้าใจให้แจ่มแจ้งว่าอะไรคือศิลปะที่มนุษย์สมควรมี เช่นนั้นก็สามรถปฏิบัติไปตามมาตรฐานของศิลปะที่บริสุทธิ์และถูกต้องของมนุษย์ ก็จะสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ดีออกมาได้

เหตุใดพวกเราจึงจัดการประชุมครั้งนี้ในวันนี้ ทุกท่านทราบ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ศิษย์ต้าฝ่ากระทำในช่วงประวัติศาสตร์ของวันนี้ล้วนแต่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวด ข้าพเจ้ายังพูดอยู่เสมอว่า ข้าพเจ้าพูดว่าสิ่งใดที่ศิษย์ต้าฝ่าทำ ไม่นานสังคมมนุษย์ก็จะเลียนแบบ ณ ปัจจุบันนี้ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการแจ้งฝ่า ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกล้วนแต่เคลื่อนไปโดยรอบต้าฝ่า นี่เป็นสิ่งที่แน่นอน เพราะสามภพนั้นสร้างขึ้นเพื่อต้าฝ่า เหตุใดข้าพเจ้าจึงพูดถึงสิ่งเหล่านี้กับทุกท่านในวันนี้ เพราะศิษย์ต้าฝ่าที่มีเทคนิคความสามารถด้านศิลปะประเภทนี้มีความสามารถและมีพลังงาน สิ่งที่คุณทำออกมา หากไม่ถูกต้อง หรือไม่ถูกต้องเท่าที่ควร พวกท่านก็จะเสริมสร้างกำลังให้แก่องค์กรประกอบที่ไม่ถูกต้องอันนั้น และส่งผลกระทบต่อสังคมมนุษย์มากยิ่งขึ้น การบำเพ็ญ ท่านก็ต้องบำเพ็ญโดยปรับตัวเองให้ถูกต้อง บำเพ็ญโดยขจัดสิ่งที่ไม่ดีออกไปทั้งหมดอยู่แล้ว ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด พวกท่านก็สมควรต้องเป็นคนดี เช่นนั้นในอาณาจักร(สาขา)ของศิลปะ พวกท่านก็ต้องปฏิบัติตนเป็นคนดี ในผลงานของท่านก็เช่นกัน ต้องแสดงออกซึ่งความดีงาม ถูกต้อง บริสุทธิ์ ความดีและแสงสว่าง

เมื่อศีลธรรมของสังคมมนุษย์ได้ตกต่ำลงมาถึงขั้นนี้ ทัศนคติของมนุษย์ก็เปลี่ยนไปเป็นอย่างนี้ อย่างนั้น พัฒนามาจนถึงขั้นนี้แล้ว มันเป็นไปได้ที่จะบอกให้คนหวนกลับมาด้วยตัวเอง ไม่ว่า

ใคร ทฤษฎีอะไร วิธีอะไรก็ไม่สามารถทำให้คนกลับไปอีกแล้ว มีเพียงต้าฝ่าเท่านั้นจึงจะทำได้ พวกท่านตามข้าพเจ้ามาเพื่อช่วยเหลือสรรพชีวิต ในเวลาเดียวกันในความหมายของการช่วยเหลือสรรพชีวิตของเราก็ครอบคลุมไปถึงการผดุงรักษาศิลธรรมของมนุษย์เอาไว้และคนที่ได้รับการช่วยเหลือจะคงอยู่อย่างไรในอนาคต จะดำรงชีวิตอย่างไร มีชีวิตอยู่ในสภาพเช่นไร พุคอีกนัยหนึ่ง ศิษย์ต้าฝ่าไม่เพียงแต่ช่วยเหลือสรรพชีวิต ยังกำลังบุกเบิกหนทางการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างแท้จริงให้แก่สรรพชีวิตในอนาคตอีกด้วย เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ศิษย์ต้าฝากำลังทำกันอยู่ในระหว่างการยืนยันความถูกต้องของฝ่า

ข้าพเจ้าพูดแล้วว่าสามภพจะคงอยู่ตลอดไป มันจะคงอยู่อย่างไร นี่คือนสิ่งที่ข้าพเจ้าจะต้องทำในช่วงเวลาที่ฝ่าปรับ โลกมนุษย์ให้ถูกต้อง เช่นกันทุกสิ่งที่ศิษย์ต้าฝ่ากระทำในวันนี้ก็เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งยวด ก็เป็นการก่อตั้งพื้นฐานให้แก่คนในอนาคต วัฒนธรรมในอนาคต คนในยุคปัจจุบัน ทุกสิ่งทุกอย่างยุ่งเหยิงสับสนไปหมดแล้ว สิ่งที่มีมนุษย์ดั้งเดิมขนานแท้สมควรมีแทบจะไม่มีเหลือแล้ว สิ่งที่มีบริสุทธิถูกต้องไม่มีเหลือแม้แต่น้อย ยังโชคดีที่คนโบราณได้ทิ้งมรดกทางวัฒนธรรมเหลือไว้ให้บ้าง ไม่ได้ถูกทำลายทิ้งไปเสียทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านศิลปกรรม ได้ทิ้งความรู้พื้นฐานเหลือไว้ให้บ้างเพื่อศึกษาเล่าเรียน ซึ่งจะทำให้คนที่ศึกษาวิจิตรศิลป์สามารถยึดกุมสิ่งที่เป็นความรู้พื้นฐานที่สุดได้บ้างในการหวนคืนสู่หนทางแห่งมนุษย์ เช่นนั้น (เรา)จะใช้สิ่งที่พื้นฐานที่สุดเหล่านี้อย่างไรในการเดินสู่ทางของมนุษย์อย่างแท้จริง (เรา)จะสร้างสรรค์สิ่งที่ดีออกมาอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่า มีความรู้พื้นฐานเป็นรากฐาน บวกกับความดี ความถูกต้องอย่างแท้จริง ความสวยงามที่บริสุทธิ์ซึ่งศิษย์ต้าฝ่าได้รับรู้และเข้าใจในระหว่างบำเพ็ญ ก็สามารถจะแสดงสิ่งที่ดีออกมา

พูดมาถึงตรงนี้ ข้าพเจ้าอยากจะทำกล่าวถึงวิวัฒนาการของมนุษยชาติ และขั้นตอนการพัฒนาของศิลปะของมนุษยชาติตามที่ข้าพเจ้ามองเห็น

อันที่จริงศิลปะตะวันออกและตะวันตกของมนุษยชาติล้วนมีขั้นตอนของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และเสื่อมถอย ศิลปะตะวันออกและศิลปะตะวันตกนั้นเป็นเส้นทางการเดินสองเส้นที่ต่างกัน นี่เป็นการใช้คำพูดของคน แท้จริงแล้วมันเป็นรูปแบบของปรากฏการณ์ทางด้านศิลปะของการดำรงชีวิตของ ชีวิต ณ ระดับขั้นต่ำสุดของแต่ละระบบจักรวาลที่ใหญ่และต่างกันสองอัน --- มนุษย์ก็คือการสะท้อนของสิ่งต่างๆ ของระบบจักรวาลนั้นๆ ณ ระดับขั้นที่ต่ำสุดของมนุษย์ตรงนี้ อันที่จริงในจักรวาลมีภาใหญ่ต่างๆมากมาย มากมายเหลือหลาย ล้วนแต่เป็นเทียนถี่(ร่างจักรวาล)ที่ใหญ่มหึมา

และเป็นเอกเทศ ในนภาใหญ่แต่ละอันก็มีโครงสร้างที่พิเศษเฉพาะซึ่งปรากฏออกมาในลีลา ท่วงทำนองต่างๆของตัวเองอย่างอิสระ ใช้คำพูดของคนก็คือ มีเอกลักษณ์ทางศิลปะต่างกัน เทียนถี้ (ร่างจักรวาล) ที่ใหญ่มหึมาแต่ละอันก็มีหลักการ(เหตุผล)ต่างๆ ของการรับรู้ถูกต้อง(เจ็ฐ)จากการ เข้าใจในเงิน ชั้น หยิ่น มูลฐานแห่งหลักการของฝ่า เมื่อเป็นเช่นนี้ระบบเทียนถี้ต่างๆ ก็มีเอกลักษณ์ ของความพิเศษของระบบตนเอง ปรากฏรูปธรรมเป็น โครงสร้างของฟ้าดิน(สวรรค์และปฐพี) สภาวะแวดล้อม รูปแบบของชีวิต สิ่งประดับประดาของชีวิต ท่วงทำนองการออกแบบของสิ่งปลูก สร้าง รูปแบบหน้าตาของสัตว์และพืชประเภทต่างๆ เป็นต้น พวกมันล้วนมีรูปแบบวิธีที่พิเศษเฉพาะ ถูกต้องของตัวเองในการแสดงออกซึ่งความสวยงาม รูปแบบวิธีในการถ่ายทอคมิตรภาพ และความ รู้คุณ ฉะนั้น ในบรรดาสีสร้างสรรค์ในระบบจักรวาลอันมากมาย รูปแบบวิธีการแสดงออกของ ชีวิตชั้นต่ำสุดที่สืบทอดมาถึงที่ตรงนี้ของมนุษย์ โดยพื้นฐานมีสองระบบ ซึ่งรวมถึงศิลปะตะวันออก และตะวันตก แต่ในร่างนภาอันใหญ่มหึมา ไม่ใช่มีเพียงสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าหมายความว่าที่สืบทอด มาถึงที่ตรงนี้ของมนุษย์มีเพียงสองประเภทเท่านั้น

พูดถึงระบบศิลปะสองประเภทนี้ของมนุษยชาติ ในวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติทั้งของทาง ตะวันออกและตะวันตกต่างก็มีขั้นตอนของการสืบทอดต่อกัน เป็นพันๆ ปี แต่ท่วงทำนองหรือ ลักษณะของศิลปะสองประเภทนี้แตกต่างกันอย่างมาก แตกต่างกันทั้งทางด้านวิธีการ รูปแบบของ การแสดงออก การให้ความรู้สึก การสัมผัสรับรู้ทางสายตา ในขั้นตอนของการสืบทอด นับตั้งแต่ต้น ศิลปะจีนก็ก่อตั้งอยู่บนวัฒนธรรมของกิ่งเทพ พุฒอีกนัยหนึ่งคือการเน้นน้ำหนักครึ่งหนึ่งไม่ได้อยู่ที่ ชั้นพื้นผิวของมนุษย์ แต่เน้นไปที่ความมีเสน่ห์น่าเคลิบเคลิ้มและความหมายข้างใน ฉะนั้นรวมถึง วัฒนธรรมทั้งหมด ล้วนมีเอกลักษณ์แสดงออกมาเช่นนี้ โดยเฉพาะทางด้านวิจิตรศิลป์ จะไม่เน้นการ ถ่ายทอดในรายละเอียดของชั้นพื้นผิวมากนัก จะเน้นถ่ายทอดนัยความคิด ถ่ายทอดความหมายข้าง ใน ศิลปะตะวันตกเช่นกันเป็นสิ่งที่เทพสืบทอดให้แก่มนุษย์ แต่ของเขา เน้นน้ำหนักไปที่วัฒนธรรม ชั้นพื้นผิวของมนุษย์ เน้นความโดดเด่นทางวิธีการไปที่ความเลอเลิศ ความแม่นยำถูกต้อง ความ ละเอียดประณีต งานฝีมือที่เหมือนของจริง เน้นน้ำหนักไปที่การสำแดงความสามารถทางเทคนิค ณ มิติชั้นพื้นผิวของมนุษย์ ฉะนั้นในผลงานของวิจิตรศิลป์ การแสดงออกของชั้นพื้นผิวของวัตถุจึง ละเอียดประณีต ถูกต้องและแม่นยำอย่างยิ่ง ดังนั้นลักษณะท่วงทำนองของศิลปะตะวันตกและของ จีนจึงเป็นสองเส้นทางที่ต่างกัน ในขั้นตอนของการพัฒนา ศิลปะตะวันตกนั้นเป็นสิ่งที่ตกทอดมา

จากอารยธรรมครั้งก่อน แท้จริงแล้วศิลปะตะวันตกสืบสานต่อๆ กันมาในรูปแบบของศาสตร์วิชาแขนงหนึ่งนับแต่อารยธรรมหลายยุคที่แล้ว มีโรงเรียน มีทฤษฎี มีการฝึกอบรมที่เป็นแบบแผน ฉะนั้นมันเดินมาตามทางสายนี้มาโดยตลอด แต่การสืบสานต่อกันของศิลปะตะวันออกนั้น สืบทอดต่อกันในหมู่ประชาชนตลอดมา สืบทอดต่อๆ กันในหมู่บัณฑิต ช่างฝีมือ และในหมู่ผู้แสวงเต๋า ไม่มีระบบทางทฤษฎี ไม่มีโรงเรียน ไม่มีการฝึกอบรมที่เป็นแบบแผน การแสดงออกทางชิ้นงานต้องอาศัยประสบการณ์ของคนทั้งสิ้น โดยเฉพาะชิ้นงานปั้นสลัก สืบเนื่องจากเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนจีน สิ่งที่สะท้อนออกมาจากภาพวาดและงานปั้นสลัก โดยพื้นฐานก็คือการสำแดงอุปนิสัยทางวัฒนธรรมของคนจีน โดยไม่รู้ตัวก็กำลังแสดงออกซึ่งนัยความคิด ฉะนั้นดูอย่างนี้ วิธีในการแสดงออกจึงแตกต่างกันอย่างมาก ดูจาก ณ ชั้นพื้นผิวที่สุดของมนุษย์ ในด้านวิธีการวิจิตรศิลป์ตะวันตกนั้นมีความละเอียดประณีตอย่างยิ่ง กำหนดให้ต้องมีความแม่นยำถูกต้องในเรื่องความสว่างและความมืด โครงสร้าง รูปทรงมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงสร้างของร่างกายมนุษย์นั้นถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้องแม่นยำมากๆ แต่ในศิลปะโบราณของจีน เนื่องจากไม่มีทฤษฎีที่เป็นระบบและการศึกษาวิจัยที่เป็นวิชาเฉพาะ ฉะนั้นจึงทำให้โครงสร้างชั้นพื้นผิวที่สุดของวัตถุ ถ่ายทอดออกมาขาดความถูกต้องแม่นยำเท่าที่ควร

เส้นทางของศิลปะมักจะดำเนินจากระยะแรกของมันไปสู่จุดสุดยอดแล้วตกลงมาเสมอ วัฒนธรรมทั้งหมดของมนุษยชาติก็เดินตามทิศทางแบบนี้เช่นกัน ทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษยชาติล้วนอยู่ท่ามกลางการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอยและดับสูญ อันเป็นคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลในอดีต ฉะนั้นเมื่อศิลปะของมนุษย์มาถึงจุดที่ไม่ไหวแล้ว เมื่อทุกสิ่งไม่ไหวแล้วก็ต้องตั้งต้นกันใหม่ สำหรับมนุษยชาติก็คือภัยพิบัติ ทุกสิ่งทุกอย่างสิ้นสุดลงแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็เริ่มต้นใหม่อีกครั้ง ดำเนินสู่จุดสุดยอดแล้วตกลงมาอีก หมุนครบรอบแล้วเริ่มหมุนรอบใหม่

ศิลปะโบราณของจีน เนื่องจากไม่มีระบบของการวิจัยและการศึกษาเป็นเฉพาะสาขาวิชา โดยพื้นฐานการควบคุมในเรื่องรูปทรงมิติของร่างกายคนและวัตถุจึงทำได้ไม่แม่นยำ หลังจากปลายราชวงศ์ชิงคนที่ทำงานวิจิตรศิลป์ของจีน ก็ได้เรียนรู้ความชำนาญในวิชาพื้นฐานของวิจิตรศิลป์ตะวันตกเป็นจำนวนมาก รูปลักษณ์ภายนอกของชิ้นงาน ณ ชั้นพื้นผิวจึงมีความถูกต้องแม่นยำ จึงมีผลงานเช่นนี้ออกมาบ้าง แต่เมื่อมาถึงยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศจีนก็ได้รับอิทธิพลจากสำนักสมัยใหม่ ยิ่งนานวันผลงานจึงแย่งแย่งเรื่อยๆ ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงเมื่อ

สำนึกของคนเปลี่ยนไป หากเจ็ญเจ็ญของคนไม่ทำหน้าที่บัญชาการ คอยฟังพาแต่ความรู้สึกจากสำนึกชั้นพื้นผิวของคนเสียทั้งหมด โดยไม่ใช้ความเข้าใจรับรู้ของความคิดแท้จริง(เงินเจ็ญ) ไม่ไต่ร่องอย่างมีสติแจ่มชัดด้วยตัวเองอย่างแท้จริง นั่นก็เหมือนหนึ่งไม่มีจิตวิญญาณ สำนึกของคนนั้นก่อเกิดภายหลังกำเนิด ณ ชั้นผิวของคน ปรากฏออกมาเป็นปฏิกิริยาต่อสิ่งต่างๆ ของใต้สำนึก สำนึกนั้นไม่หนักแน่นมั่นคง เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไข สภาวะภายนอก และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในสังคม หากฟังพา(อาศัย)แต่สิ่งเหล่านี้เสียทั้งหมดเท่ากับไม่มีความคิดของตัวเอง(เจ็ญเจ็ญ) และไม่มีระบบ ไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน ไม่มีเจ็ญเจ็ญ ไม่มีตัวของตัวเองอย่างแท้จริง สิ่งที่ทำออกมาภายใต้สภาวะของสำนึกแบบนี้ก็คือสิ่งที่เรียกกันว่าศิลปะสมัยใหม่ ผลงานวิจิตรศิลป์สมัยใหม่ แรกเริ่มที่มีความนิยมในสิ่งของประเภทนี้ คือการปรากฏออกมาของสำนักประทับใจ (impressionist) และของสำนักนามธรรม(abstractionist) ของตะวันตกในช่วงแรกๆ ถ้าท่านดูสิ่งเหล่านั้นด้วยจิตใจสงบ รับรองว่ามันเหมือนทำออกมาจากทัศนคติ ณ ชั้นพื้นผิวของคน โดยที่ความคิดแท้จริง(เงินเจ็ญ)ของคนไม่คงอยู่ มันไม่เป็นระบบ ไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน ไม่เป็นระเบียบ ไม่ปะติดปะต่อ ไม่รู้ว่าสิ่งที่ถ่ายทอดคืออะไร ไม่ให้ความรู้สึกที่สวยงามแก่คน ทำไปตามสำนึกชั้นพื้นผิวของคน ในเวลานั้นผลงานเหล่านั้นที่พวกเขาทำออกมา เห็นเป็นรูปจุมกเบี้ยว ใบหน้าครึ่งหนึ่ง ข้างหนึ่งงอกออกจากลำตัวด้านหลัง ตั้งแต่ต้นสิ่งเหล่านี้ก็คือทำออกมาโดยที่คนได้ละทิ้งความคิดของตัวเอง(เจ็ญเจ็ญ)และเจ็ญเจ็ญ เป็นผลิตผลซึ่งทัศนคติภายหลังกำเนิดของคนควบคุมแขนขาและร่างกายคนให้ทำออกมา การละทิ้งสำนึกหลักโดยปล่อยให้ทัศนคติของคน ณ ชั้นพื้นผิวบรรเลงไปตามใจชอบจึงจะสามารถทำสิ่งเหล่านี้ออกมาได้ การปรากฏของสิ่งเหล่านี้ได้บ่อนทำลายศิลปะตะวันตก ซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าเป็นสิ่งสุดยอดสมบูรณ์แบบของมนุษยชาติทั้งหมด ในช่วงหลังนี้อิทธิพลนั้นได้แพร่มาถึงประเทศจีน

นี่ยังเป็นเพียงช่วงแรกของศิลปะสมัยใหม่ เพราะเมื่อศีลธรรมของสังคมเสื่อมถอยลงไปเรื่อยๆ ทัศนคติของคนจะไม่หยุดอยู่ตรงนั้น มันก็คลื่นไหวตามลงมา สิ่งเหล่านั้นของสำนักประทับใจ (impressionist) และของสำนักนามธรรม (abstractionist) ระยะเวลาไม่ให้ความสนใจต่อความถูกต้องแม่นยำของรูปทรงมิติ รอยต่อของแสงสว่างกับความมืด และความถูกต้องแม่นยำของโครงสร้างอย่างสิ้นเชิง มุ่งแสวงหาแต่สิ่งที่เรียกกันว่าความรู้สึกส่วนบุคคลกันมากขึ้นมากขึ้น เข้าใจอย่างผิดๆ โดยเห็นการหลงระเริงอย่างไรเหตุผลแบบนี้เป็นการปลดปล่อยความเป็นมนุษย์ของตน นี้

เป็นการยับยั้งจิตดั้งเดิมของตนอย่างแท้จริง ปล่อยให้สำนึกภายหลังกำเนิดหลงระเรีงแบบไม่มีตัวเอง ไม่มีตัวจริงของฉันทัน การให้สี ละเลงอย่างหนักหน่วงจุดฉลาด หลงระเรีงอยู่ในความรู้สึกในแบบซึ่งทัศนคติด้านความคิดด้วยเหตุด้วยผลไม่แจ่มชัดอย่างสิ้นเชิง และทัศนคตินั้นก่อเกิดภายหลังคนกำเนิด มันไม่ใช่ความคิดแท้จริงของคน มันไม่เป็นระเบียบ ไม่มีมาตรฐาน ไม่เป็นระบบ ดังนั้นสิ่งที่มันละเลงออกมาจึงเป็นอย่างนี้ มองดูไม่ผสมผสานสอดคล้องอย่างสิ้นเชิง มาถึงช่วงหลังเมื่อทัศนคติด้านศีลธรรมของมนุษย์ตกต่ำลงไปอีก มันก็เข้าสู่สำนึกที่ต่ำยิ่งกว่าระดับมาตรฐานแบบหนึ่ง และสำนึกที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐานแบบนี้จึงไม่ใช่เพียงทัศนคติเท่านั้นแล้ว เมื่อความคิดตัวเอง(จูเนี่ยน)ของคน ตัวจริงของฉันทันละทิ้งที่จะควบคุมชั้นพื้นผิวของคน สิ่งมีชีวิตจากภายนอกก็จะฉวยโอกาสจู่โจมเข้าไป เมื่อมาถึงขั้นนี้สำนึกจากภายนอกก็เข้าควบคุมสมองในร่างกายคนเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นจึงได้ปรากฏการแสดงออก(ทางศิลปะ)ซึ่งมีสีสันหนักมากขึ้น มีค้อมมากขึ้น แสงก็มีค้อมกวมัว ช่วงเป็นสภาวะจิตที่สะท้อนจิตมนุษย์ที่ซึมเศร้าโดยสิ้นเชิง เมื่อตกต่ำลงไปอีก บวกกับถูกกระตุ้นจากความอยากมีชื่อเสียงและผลประโยชน์ในสังคม และแสวงหาการละทิ้งตัวเองให้หมดสิ้นถึงเวลานี้ทัศนคติภายหลังกำเนิดก็ไม่เอาแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ร่างกายที่ปราศจากตัวเองโดยสิ้นเชิง ร้อยทั้งร้อยก็จะถูกควบคุมโดยสำนึกจากภายนอก และสำนึกจากภายนอกเหล่านี้ ส่วนใหญ่ก็คือสิ่งมีชีวิตในยมโลก ส่วนใหญ่เป็นผีและวิญญาณ นี่ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์สวรรค์เมื่อศีลธรรมมนุษย์เสื่อมถอย ในเวลาที่นักเขียนภาพถูกสิ่งมีชีวิตที่มีค้อมควบคุม สิ่งที่เราออกมามองดูแล้วสิ่งที่ถ่ายทอดก็คือยมโลกและวัตถุในยมโลก ภาพวาดจำนวนมากมองดูก็คือภาพร่างของโลกของผี ขมุกขมัว มีค้อม เอะเลื้อนไม่ชัดเจน ภาพของสิ่งที่เรียกว่าคนก็คล้ายวิญญาณภูตผี ปฐพีในยมโลก ท้องฟ้าในยมโลก ความรู้สึกอย่างนี้เหตุใดคนจึงรู้สึกว่ามันดี นี่ไม่ใช่เป็นเพราะคนไม่มีเจ็ญเนี่ยนหรือหรือ นี่ไม่ใช่เป็นการแสวงหาความมีค้อมหรือหรือ นี่ไม่ใช่เป็นเพราะศีลธรรมของมนุษยชาติตกต่ำอย่างใหญ่หลวงหรือหรือ นี่ไม่ใช่เป็นเพียงการที่คนเดินไปสู่มิติในขั้นที่ต่ำยิ่งกว่ามนุษย์เท่านั้น เพราะศีลธรรมของมนุษยชาติยังคงไหลต่ำลงไปอีก มาถึงวันนี้ ศิลปะได้กลายเป็นสิ่งที่สะท้อนจิตมารของมนุษยชาติอย่างแท้จริงแน่นอน ศิลปะได้เดินสู่การลบหลู่ต่อความศักดิ์สิทธิ์ของศิลปะ กลายเป็นเครื่องมือสำหรับปลดปล่อยจิตมารอย่างสิ้นเชิง สิ่งที่แสดงออกมาล้วนแต่เป็นภูต มาร ผี ปีศาจทั้งสิ้น ตัวศิลปินเองก็ยอมรับว่าเป็นขยะทั้งสิ้น แต่ท่ามกลางกระแสนิยมในสิ่งที่

เรียกกันว่าศิลปะคนกลับเห็นว่ามีคุณค่าที่สุด ขณะจะมีคุณค่าที่สุดได้อย่างไร เพราะทัศนคติของคนกลับตาลปัตรไปเสียแล้ว เข้าใจว่าขณะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

นี่คือประวัติศาสตร์ของวิจิตรศิลป์ของมนุษยชาติ เมื่อครูข้าพเจ้าได้กล่าวถึงขั้นตอนในส่วนสำคัญ จากนี้ข้าพเจ้าจะเริ่มพูดจากศิลปะตะวันตก ทุกท่านทราบไหม ในสงครามโลกครั้งที่สอง เหตุใดประเทศฝรั่งเศสจึงถูกให้เป็นฝ่ายแพ้สงคราม คนฝรั่งเศสไม่มีความสามารถจะทำสงครามหรือชนชาตินี้ในอดีตไม่ใช่เคยมีวีรบุรุษเช่น นโปเลียน พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 หรือหรือ ชนชาตินี้มิใช่ก็เคยมีประวัติศาสตร์ที่เกรียงไกรหรือหรือ แท้จริงแล้วสงครามของมนุษยชาตินั้นเทพเป็นผู้ควบคุมให้อุบัติขึ้นอย่างมีเป้าหมาย ไม่ใช่เกิดขึ้นตามความต้องการของมนุษย์ ฝรั่งเศสไม่ได้เข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่สองโดยตรง เป้าหมายของเทพคือ ต้องการจะรักษาผลงานศิลปกรรมของอารยธรรมมนุษยชาติครั้งนี้ที่มีอยู่ในประเทศฝรั่งเศสเหล่านั้น นั่นก็เป็นความเกรียงไกรที่สุด สิ่งที่มีค่าแก่ความภูมิใจมากที่สุดของมนุษยชาติ และเป็นศิลปะดั้งเดิมขนานแท้สมบูรณ์แบบที่สุดของมนุษยชาติอย่างแท้จริง ถ้าหากมีการทำสงคราม(ที่นั่น) ผลงานศิลปกรรมที่เก็บรักษาอยู่ในพระราชวังลูฟวร์ และพระราชวังแวร์ซายส์เป็นต้นก็คงถูกทำลายหมดไปแล้ว ศิลปะตามท้องถนนของกรุงปารีสเหล่านั้นก็คงไม่มีเหลือ เป็นเทพที่ต้องการเหลือสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ไว้ให้แก่มนุษย์ จุดประสงค์เพื่อว่าในอนาคตมนุษย์ยังสามารถใช้เป็นสิ่งอ้างอิงและค้นหาศิลปะของตัวเองกลับคืนมา ศิษย์ต้าฝ่าก็สามารถหาทางกลับมาจากพื้นฐานความชำนาญที่มีอยู่ในศิลปะดั้งเดิมขนานแท้เหล่านี้

ศิลปะตะวันตก ในระหว่างอารยธรรมหลายๆ ครั้งในอดีต ด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิชา คนก็พัฒนาจนสูงงอมขึ้นมามากครั้ง แล้วเดินกลับไปสู่หนทางของอารยธรรมครั้งก่อน แต่หลังจากที่อารยธรรมครั้งก่อนถูกทำลายไป ก็จะปรากฏช่วงเวลาซึ่งความรู้พื้นฐานยังไม่สูงงอม ทุกท่านอาจเห็นได้จากในผลงานวิจิตรศิลป์ตะวันตก อย่างเช่นผลงานก่อนการเฟื่องฟูของศิลปวรรณคดีและผลงานในช่วงของการเฟื่องฟูของศิลปวรรณคดี ผลงานในช่วงหลังจากการเฟื่องฟูของศิลปวรรณคดีและสิ่งที่เป็นของสมัยใหม่ มีขั้นตอนเป็นเช่นนี้ ก่อนการเฟื่องฟูของศิลปวรรณคดี ดูในภาพรวม มาตรฐานทางศิลปะของผลงานอยู่ในระดับที่ไม่สูงงอมอย่างมาก การประกอบภาพ โครงสร้าง สัดส่วน การให้สีเป็นต้น ทุกท่านก็เห็นแล้วว่ามันไม่สูงงอมเลย ไม่ว่าจะเป็นการวาด การปั้นสลัก ล้วนแต่ไม่สูงงอม แต่แล้วคนก็ได้ขุดพบเศษซากของอารยธรรมครั้งก่อนจากวัตถุโบราณที่ขุดพบในตะวันตก บ้างก็เป็นรูปปั้นสลักของเทพ และยังมีงานปั้นสลักอื่นๆ จากอารยธรรมกรีกโบราณครั้งที่แล้ว ล้วนแต่

เป็นผลงานที่สูงงอมและสมบูรณ์แบบอย่างยิ่ง เนื่องจากมีพื้นฐานของอารยธรรมเหล่านี้ ศิลปะตะวันตกจึงสูงงอมขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งอย่างรวดเร็ว เพราะมีของในอดีตสามารถจะศึกษา เปรียบเทียบ จึงสูงงอมขึ้นมาได้อย่างรวดเร็ว มาถึงช่วงหลังจากการเฟื่องฟูของศิลปวรรณคดี การปรากฏของลีโอนาโด ดาร์วินชี และศิลปินเหล่านั้น อันที่จริงเป็นความตั้งใจของเทพที่ต้องการให้พวกเขานำพาคนเดินไปสู่ความสูงงอมทางศิลปะ บอกกล่าวให้คนทำผลงานอย่างไรให้สำเร็จ ฉะนั้นในเวลานั้น ผลงานของพวกเขาก็มีอิทธิพลต่อมนุษยชาติอย่างมาก แต่ศิลปะสมัยใหม่ในยุคหลังก็เป็นการจัดเตรียมโดยเทพบางจำพวก ก็คือกลุ่มอิทธิพลเก่าที่ก่อวงการเจิ้งฝ่าในวันนี้ เหตุใดจึงมีคนอย่างแวนโกะปรากฏออกมา เหตุใดจึงมีคนอย่างปิกัสโซปรากฏออกมา คนเหล่านี้ก็เป็นพวกมันที่จัดเตรียมให้มา แต่ให้ก่อผลในด้านลบ จุดประสงค์คือเมื่อศีลธรรมของมนุษยชาติตกต่ำลงไป ก็ต้องการให้วัฒนธรรมทั้งปวงของมนุษยชาติเสื่อมถอยไปในเวลาเดียวกัน ดังนั้นสองคนนี้มาเพื่อให้ศิลปะของมนุษยชาติยุ่งเหยิงสับสน คือมีจุดประสงค์เพื่อบ่อนทำลายศิลปะของมนุษยชาติ เป็นการมาเพื่อทำลายวัฒนธรรมของมนุษยชาติโดยสิ้นเชิง จากรากฐานของสิ่งที่เรียกกันว่าสำนักสมัยใหม่ (modernism) ที่พวกเขาก่อตั้งขึ้นในระยะแรก ศิลปะของมนุษยชาติจึงได้เดินมาสู่สภาพของจิตมารเช่นนี้ในวันนี้

ครั้งแรกที่ศิลปะดั้งเดิมขนานแท้ถูกโจมตีจากสิ่งที่เรียกว่าสำนักประทับใจ (impressionist) นั้น เป็นเวลาเดียวกับที่เทคนิคการถ่ายภาพปรากฏออกมาพอดี ในการพูดโจมตี คำโต้แย้งที่ธรรมดาที่สุดจากคนของฝ่ายที่เรียกว่าสำนักประทับใจ (impressionist) คือ “ต่อให้ท่านวาดได้ถูกต้องแม่นยำอย่างไร จะถูกต้องแม่นยำได้เท่ากับภาพถ่ายหรือ” ด้วยเหตุนี้จึงปฏิเสธที่จะวาดวัตถุสิ่งของให้เหมือน วาดให้สมจริง วาดตามแบบดั้งเดิมขนานแท้และอย่างถูกต้องแม่นยำ อันที่จริงศิลปะดั้งเดิมขนานแท้สำหรับคนแล้ว เป็นการแสวงหาความสมบูรณ์แบบที่สูงด้วยคุณภาพ และไม่มีขอบเขตจำกัด มิติของศิลปะดั้งเดิมขนานแท้มีความหมายกว้างอย่างยิ่ง เพราะผลงานที่สำเร็จขึ้นหนึ่งไม่เพียงแต่ต้องเหมือนของจริงเท่านั้น แท้จริงแล้วยังหล่อหลอมด้วยประสบการณ์ชีวิตและอุปนิสัยส่วนตัวของศิลปิน สิ่งต่างๆ ที่ศิลปินเคยข้องเกี่ยวและสัมผัสมาในชีวิต ความรู้และความสามารถทางเทคนิคในแต่ละสาขาวิชาและทุกๆ ด้านที่เขามีความเชี่ยวชาญในชีวิต ล้วนแต่ถ่ายทอดอยู่ในผลงานของเขา ดังนั้นสิ่งของอย่างเดียวกัน ในผลงานแต่ละคนจะถ่ายทอดออกมาไม่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องให้ตี ลีลาความรู้สึกไปจนถึงระดับความเชี่ยวชาญทางเทคนิค เนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์

ของชีวิตต่างกัน อุปนิสัยของศิลปินมีเอกลักษณ์ต่างกัน ล้วนทำให้ผลงานแตกต่างกัน และสิ่งที่จะต้องแสดงออกมาก็คือ โลกแห่งความหลากหลายและชีวิตในอาณาจักรเขตแดนที่สูงขึ้นไปอีก กระทั่งปรากฏการณ์ที่ดงามของเทพและโลกของเทพ ฉะนั้นจึงเป็นทางสายใหญ่ที่สว่างไสวไร้ขอบเขตจำกัด ตามปกติศิลปินที่วาดได้ดี บั้นแเกาะสลักได้ดีนั้น เนื่องจากคนส่วนใหญ่จะพุ่งความคิดไปที่ผลงานของตัวเอง ดังนั้นคนส่วนใหญ่ไม่ชำนาญในการพูด ในขณะที่คนที่วาดได้ไม่ดี บั้นแเกาะสลักได้ไม่ดีก็กลับพูดเก่ง สิ่งที่พูดล้วนแต่เป็นคำพูดที่รุนแรงและเหตุผลที่บิดเบือน ศิลปะดั้งเดิมขนานแท้จึงถูกหักล้างลงไปจริงๆ ด้วยข้อได้เถียงของการใช้เทคนิคการถ่ายภาพ และสถานการณ์จึงค่อยๆ เดินสู่สภาพในทุกวันนี้ แน่نون ในตอนแรกที่ศิลปะดั้งเดิมขนานแท้จะถูกหักล้างนั้น คนที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิจิตรศิลป์ คนที่ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับวิจิตรศิลป์เลยนั้น ไม่สามารถจะทำได้ ดังนั้นจึงจัดเตรียมให้บุคคลที่เป็นตัวแทนของสำนักสมัยใหม่ (modernism) สองสามรายได้เรียนรู้ความรู้พื้นฐานในวัยเด็กในตอนแรกเสียก่อน เช่นนี้จึงสามารถทำให้คนในโลกสับสนหลงผิดกันมากยิ่งขึ้น

จากการโต้เถียงระหว่างสายสถาบันศึกษา สำนักประทับใจ (impressionist) และสำนักนามธรรม (abstractionist) ในระยะแรก จากการตกต่ำเสื่อมถอยของศีลธรรมมนุษยชาติและทัศนคติถึงขั้นปฏิเสธความศักดิ์สิทธิ์ของศิลปะอย่างแท้จริงของมนุษยชาติ และเพื่อความอยู่รอด ศิลปินในสายดั้งเดิมขนานแท้จึงยื่นหัตถ์ยึดครองได้มิติ(พื้นที่)ที่เล็กๆ ปัจจุบันนี้ศิลปะดั้งเดิมขนานแท้ถูกเรียกว่า “สำนักเขียนภาพจริง”(realism) ในอดีตไม่มีคำพูดเช่นนี้ จุดประสงค์ที่เทพให้ศิลปะแก่คนก็เพื่อให้คนสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ดีและสวยงามที่มนุษยชาติเลื่อมใสศรัทธา นี้จะส่งผลบวก(ดี)ต่อศีลธรรมของมนุษยชาติ เนื่องจากการเสื่อมถอยของศีลธรรมมนุษยชาติ ศิลปะดั้งเดิมขนานแท้ของมนุษยชาติกลับถูกระแสนิยมของการปลดปล่อยจิตมารเบียดออกมาจากห้องโถงของสถาบันศึกษาเพื่อความอยู่รอดศิลปะดั้งเดิมขนานแท้จึงได้กลายมาเป็น “สำนักเขียนภาพจริง”(realism) คำว่าเขียนภาพจริงจึงมีความเป็นมาเช่นนี้

ปัจจุบันทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษยชาติล้วนแต่เดินไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างนี้ พวกท่านรู้สึกไหม พวกที่ไม่รู้วิธีการออกเสียง ไม่เข้าใจหลักการดนตรี ไม่มีความรู้พื้นฐานของการเดินรำก็กลายเป็นคารานักร้อง คารานักเต้นระบำ ศิลปินแท้จริงทั้งหลายกลับไม่อาจจะหาเลี้ยงชีพ แม้แต่คนที่รู้วิธีตัดผมก็ถูกขับออกไปตั้งร้านตามข้างถนน ส่วนคนไม่รู้วิธีตัดผมกลับได้อยู่ในร้านทำผมที่หรูหรา ทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษยชาติล้วนกำลังลื่นไหลตกต่ำลงไปยังทิศทางตรงกันข้าม ล้วนกำลัง

เดินไปสู่การเสื่อมถอยอย่างนี้ ขณะที่สิ่งที่เรียกว่าสำนักสมัยใหม่ (modernism) ซึ่งก่อนหน้านี้แสวงหาความรู้ลึกลับสัมผัสของส่วนบุคคลอะไรประเภทนั้น ต่อมาภายหลังได้เดินสู่การสูญเสียการควบคุมตัวเอง ปัจจุบันนี้มาถึงขั้นที่มอบตัวเองให้ผีควบคุม อย่างนี้ยังสามารถทำสิ่งที่ดีออกมาได้อีกหรือ หยิบเอาของสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าของสำนักสมัยใหม่ (modernism) ออกมาแขวนไว้ตรงนั้นแล้วบอกให้ทุกคนดู “โอ้ ท่านดูภาพนี้วาดได้ดีเพียงใด” ถ้าเขาไม่พูดให้ฟัง ใครก็ไม่รู้ว่าที่เขาพูดว่าดีนั้นมันดีที่ตรงไหน และสิ่งที่เขาบอกว่าดีกลับเป็นจิตมาร ยิ่งกว่านั้นยังสำแดงถึงความไม่ประสาในศิลปะอย่างน่าขัน ถ้าความคิดของท่านไม่ตามเขาเข้าไปในจิตมารของเขา ท่านก็ไม่สามารถจะเข้าใจสิ่งที่เขาบอกว่าดีนั้นคืออะไร แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นล้วนแต่เป็นขยะที่เป็นอันตรายต่อคนทั้งสิ้น

แน่นอนคนจำนวนมากจะแห่ไปตามกระแสนิยม ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในสิ่งเหล่านั้นของสำนักสมัยใหม่ (modernism) ท่านบอกว่าเป็นล้วนแต่เป็นขยะ คนพวกนั้นที่ทำการเหล่านี้ก็จะบอกว่ายิ่งเหมือนขยะยิ่งดี ทุกท่านต่างได้ยินคนพูดแล้วว่า ประเทศจีนมีคนทีเรียกว่าศิลปินคนหนึ่งกินเนื้อของเด็กที่ตายแล้ว ก่อนหน้านี้เคยได้ยินรายงานข่าวไม่ใช่หรือ ก็คือแสวงหาจิตมารได้ดำเนินมาถึงขั้นนี้ สิ่งเหล่านี้พัฒนาต่อไปมันไม่น่ากลัวหรือ ศิลปะของมนุษยชาติเป็นเช่นนี้ต่อไปจะกลายเป็นอะไรนั้น อันที่จริงก็ไม่จำเป็นต้องพูดกันแล้ว

ข้าพเจ้าจะพูดต่ออีกหน่อยว่าอะไรคือสิ่งที่ศิลปะของมนุษยชาติควรแสดง ศิลปะมนุษยชาติมีเพื่อจะแสดงตัวมนุษย์เองหรือ หรือมีเพื่อจะแสดงภูเขา น้ำ ทิวทัศน์ หรือมีเพื่อจะแสดงเทพ หรือผี ต้องรู้ว่าศิลปะอย่างแท้จริงของมนุษยชาติมีปรากฏครั้งแรกในโบสถ์ของเทพ จุดประสงค์อีกประการหนึ่งที่เทพถ่ายทอดวัฒนธรรมประเภทนี้ให้แก่มนุษย์ก็คือ เพื่อให้มนุษย์ได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่สง่างามของเทพ ให้เชื่อว่าดีช่วยอมได้รับผลกระทบตอบแทน ทำชั่วจะได้รับกรรมตามสนอง คนดีจะได้ความสุขตอบแทน ผู้บำเพ็ญจะขึ้นสวรรค์ การปรากฏของศิลปะตะวันตกทั้งหมดเริ่มต้นจากในโบสถ์ รูปปั้นของตะวันออกในสมัยแรกๆ เกือบจะทั้งหมดเป็นรูปปั้นสลักของเทพ ภาพวาดที่เก่าแก่ที่สุด ในสมัยแรกสุดที่สืบทอดต่อกันมาในประเทศจีนก็ล้วนแต่เป็นภาพวาดของเทพ มนุษย์วาดเทพมีขอบเขตจำกัดใหม่ ไม่มีขอบเขตจำกัด จักรวาลที่กว้างใหญ่ทั้งหลายทั้งปวงในนภจักรวาลอันมหึมา ในเวลาที่มนุษย์นับถือเทพอย่างจริงๆ เวลาที่คิดจะถ่ายทอดเทพออกมาจริงๆ เทพจะปรากฏออกมาให้มนุษย์ได้เห็น นั่นเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบที่สุด ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และก็เป็นสิ่งที่มนุษย์ใฝ่หาและเป็นที่พึงพิงที่สมบูรณ์แบบที่สุด ผลงานที่ถ่ายทอดออกก็จะไร้ขอบเขตจำกัด

ทุกท่านทราบ ถ้าคนจะวาดเทพก็ต้องใช้คนเป็นแบบ เรื่องนี้ไม่มีปัญหา เพราะเทพสร้างมนุษย์ตามรูปลักษณ์ของตนเอง การเอาคนมาใช้เพื่อฝึกฝนความรู้พื้นฐานนั้นไม่มีปัญหา คนวาดคนก็ไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ได้ ทำได้ เพราะถึงอย่างไรมนุษย์ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญ(แกนสำคัญ)ของโลก วาดภูเขา น้ำก็ยังไม่ใช่ประเด็น แต่จุดศูนย์กลางของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของมนุษยชาติควรจะเป็นเทพ เหตุใดจึงพูดอย่างนี้ ทุกท่านลองคิดดู มนุษย์นั้นมีกรรม พวกท่านซึ่งเป็นศิษย์ต้าฝ่าต่างก็รู้ ทุกสิ่งที่คนวาดล้วนมีองค์ประกอบของตัวเองติดอยู่ในผลงานของศิลปิน สภาพการณ์ทุกอย่างของคนๆนั้น และของคนที่ถูกวาดล้วนติดอยู่บนภาพนั้น คนธรรมดาสามัญคนหนึ่งเพียงขีดเขียนออกมาหนึ่งขีด ข้าพเจ้าก็จะรู้ว่าคนๆนี้เป็นคนอย่างไร เขามีโรคอะไรบ้าง มีกรรมหนักเพียงใด สภาพะความคิด สภาพครอบครัวยุคเป็นต้น และคนที่ถูกวาดอยู่ในภาพ ก็จะแสดงความคิดทั้งหมดของตัวเองและองค์ประกอบทั้งหมดที่มีอยู่ในตัวเขาออกมาอย่างเต็มที่ รวมถึงกรรมมากหรือน้อย เมื่อใครนำภาพวาดของคนๆนี้ไปแขวนในบ้าน เช่นนั้นกรรมของคนที่อยู่ในภาพก็จะสาดส่องออกมา ของอย่างนี้แขวนไว้ในบ้าน มันจะเป็นประโยชน์หรือเป็นโทษกับคนๆนั้นล่ะ กรรมเป็นสิ่งสามารถสาดส่องออกมา เขาและคนๆนั้นเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน และมันจะพรุ่งพรูออกมาอย่างไม่ขาดสายและสาดส่องอยู่ในบ้านของคนที่ยแขวนภาพ คนมองไม่เห็นถึงการเชื่อมต่อเข้าด้วยกันของวัตถุ อันที่จริงคนจะรู้สึกไม่สบาย

แต่ถ้าคนจะวาดเทพ ทุกท่านลองคิดดู เทพคือแสงสว่าง ยิ่งใหญ่สว่างาม สาดส่องพลังงานที่เมตตากรุณา ซึ่งให้ประโยชน์ต่อคน และคนที่วาดและปั้นสลักก็จะได้รับประโยชน์ระหว่างขั้นตอนของการทำผลงานให้สำเร็จลุล่วง ในเวลาเดียวกันในระหว่างสร้างสรรค์ศิลปะกรรมของเทพ คนที่ทำก็จะเกิดชั้นเนี่ยน(ความคิดดีงาม) อีกทั้งเทพอาจจะช่วยเสริมสร้างเจ็ญเนี่ยนของเขาให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น กำจัดกรรมและกรรมแห่งความคิดจากร่างกายของคนที่ทำ ผลงานอย่างนี้คนดูแล้วก็จะได้ประโยชน์ จิตใจจะเปิดกว้าง ในความคิดจะมีชั้นเนี่ยน(ความคิดดีงาม) ทำให้คนมีบุคลิกสูงส่ง เมื่อเทพเห็นว่าคนมีเจ็ญเนี่ยนแล้ว ก็จะช่วยแก้ไขอันตรายและทุกข์ภัยให้แก่คน อันไหนจะเป็นการดีสำหรับมนุษย์ ข้าพเจ้าชอบที่จะดูผลงานดั้งเดิมขนานแท้เหล่านั้น ภาพจิตรกรรมบนเพดาน ตามผนัง กำแพงที่เกี่ยวกับเทพเหล่านั้น ยังมีรูปปั้น รูปแกะสลักของเทพเหล่านั้น ดูแล้ว ข้าพเจ้ามักจะรู้สึกว่ายังมีความหวังที่มนุษยชาติจะเดินกลับมา เพราะผลงานเหล่านั้นแสดงถึงความยิ่งใหญ่สว่างามของ

เทพ และเทพที่อยู่ฝั่งนั้นของรูปปั้นเทพก็กำลังแผ่เมตตาให้แก่คนอยู่จริงๆ ฉะนั้นจากข้อเปรียบเทียบเหล่านี้ ทุกท่านรู้สึกหรือไม่ว่าศิลปะของมนุษยชาติสมควรจะแสดงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเทพเป็นหลัก

แน่นอน ศิลปะในสังคมปัจจุบันไม่จำกัดอยู่ที่ภาพวาด งานปั้นแกะสลักเท่านั้น ยังมี ทัศนกรรม การโฆษณา เสื้อผ้าอาภรณ์ ศิลปกรรมบนเวที การผลิตผลงานทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ งานออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นต้น มีหลากหลายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะในทุกๆด้าน พูดอีกนัยหนึ่ง ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับวิจิตรศิลป์ แต่ไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็ตาม หากคนที่ทำ วางรากฐานที่ถูกต้อง ผลงานอะไรที่ท่านสร้างสรรค์ออกมา ก็จะสะท้อนองค์ประกอบที่ถูกต้อง ล้วนแต่มีความสวยงาม ล้วนแต่ดี ล้วนแต่จะเป็นประโยชน์กับคน เป็นเช่นนี้อย่างแน่นอน พูดจากหลักการใหญ่ ศิลปะของมนุษยชาติที่ข้าพเจ้าเห็นก็คือเช่นนี้

เมื่อครูข้าพเจ้าพูดถึงศิลปะตะวันออกและตะวันตกซึ่งก็รวมถึงงานปั้นสลัก พูดถึงงานปั้นสลัก อันที่จริงงานปั้นสลักทางตะวันออก... ข้าพเจ้าก็จะกล่าวถึงความเป็นมาและขั้นตอนประวัติศาสตร์ของมันสักเล็กน้อย จะพูดแต่สภาพการณ์ในอารยธรรมครั้งนี้ ก่อนที่พุทธศาสนาจะเผยแผ่เข้าสู่ประเทศจีน รูปแบบลีลาของงานปั้นสลัก ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมในรอบที่แล้ว ก็คือในช่วงก่อนเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ ดังนั้นจึงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับรูปแบบลีลาของศิลปะ หลังจากทีพุทธศาสนาได้เผยแผ่เข้าสู่แผ่นดินจีน พวกกันอย่างเข้มงวด งานปั้นสลักของตะวันออก ที่เป็นตัวแทนของอารยธรรมมนุษยชาติในรอบนี้ควรจะเป็นจากผลงานที่แสดงพระพุทธรูป พระโพธิสัตว์และเทพในพุทธศาสนา ฝีมือการสร้างสรรครูปปั้นแกะสลักแบบนี้ในช่วงแรกๆ ได้สืบทอดข้ามมาจากอินเดีย และฝีมือการสร้างสรรครูปปั้นสลักของอินเดียนั้นก็ตกทอดมาจากช่วงเวลาที่มีการนับถือพระพุทธรูป ซึ่งเป็นช่วงก่อนพุทธศาสนาในอินเดียในช่วงเวลานี้ และในช่วงเวลาก่อนหน้าพระพุทธรูปที่คนอินเดียนับถือนั้น ก็ได้สืบทอดมาถึงอินเดีย จากชาวกรีกโบราณในยุโรปที่นับถือพระพุทธรูป เพราะสมัยโบราณขึ้นไปอีก ในหมู่ชาวยุโรปมีคนนับถือพระพุทธรูปเป็นจำนวนมากแน่นอน ไม่ใช่จะนับถือพระพุทธรูปกันทั้งหมด ก็มีการนับถือเทพองค์อื่นๆด้วย หลังจากเผยแผ่เข้าสู่อินเดียแล้ว รูปลักษณะของพระพุทธรูปและฝีมือการสร้างสรรคงานปั้นสลักก็เผยแผ่เข้าสู่อินเดีย ดังนั้นฝีมือการปั้นสลักรูปพระพุทธรูปของจีนในระยะแรกๆ โดยพื้นฐานจึงเป็นไปตามแบบของกรีกโบราณ รูปปั้นสลักพระพุทธรูปในสมัยแรกๆ ที่พวกท่านเห็น ส่วนใหญ่จะมีกระบอกตาคีรี โหนกคิ้วและเค้าโครงใบหน้าเหมือนกับเค้าโครงใบหน้าของคนตะวันตก คือจมูกตรง เป็นเหลี่ยมคู่มาก เหตุผลก็คือกรีก

โบราณได้เผยแพร่วัฒนธรรมของพระพุทธในสมัยแรกๆ เข้าสู่อินเดีย แล้วเผยแพร่จากอินเดียต่อไปยังประเทศจีนอีก แต่เนื่องจากรูปปั้นแกะสลักล้วนแต่มีองค์ประกอบของตัวคนปั้นสลักติดอยู่ ฉะนั้นหลังจากที่เผยแพร่เข้าสู่แผ่นดินจีนแล้ว ในรูปปั้นแกะสลักต่างๆ รูปลักษณะของพระพุทธจึงมีส่วนคล้ายคนจีนอย่างซ้ำๆ เมื่อเผยแพร่เข้ามาอยู่ในประเทศจีนเป็นเวลานานเข้านานเข้า องค์ประกอบของวัฒนธรรมกรีกโบราณที่เผยแพร่เข้าสู่ประเทศจีนในระยะแรกจึงค่อยๆ จางหายไป และค่อยๆ หันสู่กลิ่นไอท้องถิ่นของจีนมากขึ้น นี่เป็นการหลุดจากชั้นพื้นผิวของวัฒนธรรมมนุษยชาติ ยังมีมูลเหตุอีกประการหนึ่ง หลังจากที่พุทธศาสนาเผยแผ่เข้าสู่ดินแดนจีนแล้ว ก็มีฟู่หยวนเสิน(จิตรอง)ของคนบำเพ็ญสำเร็จเป็นพระพุทธ พระโพธิสัตว์เป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากในแผ่นดินจีนในเวลานั้นไม่มีรูปแบบการเรียนการศึกษาที่เป็นระบบ รูปปั้นแกะสลักก็เป็นผลงานของช่างแกะสลักหินและผู้บำเพ็ญเต๋าทั้งสิ้น ฉะนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับรูปปั้นแกะสลักของตะวันตกจึงขาดความชำนาญอย่างมาก โดยพื้นฐานไม่ถูกต้องแม่นยำในเรื่องของสัดส่วน โครงสร้างร่างกาย ฉะนั้นรูปปั้นแกะสลักต่างๆ ของพวกเราคนจีน ไม่ใช่เป็นเอกลักษณ์ของงานของสำนักใด มันเกิดจากความสามารถทางเทคนิคที่ไม่สูงอม

เมื่อครูข้าพเจ้าได้บรรยาย ขั้นตอนการพัฒนาของศิลปะมนุษยชาติและประวัติความเป็นมาของมันในส่วนสำคัญโดยสรุป ศิลปะในอดีตโดยปกติจะแสดงสิ่งๆ ที่เกี่ยวกับเทพ เทพถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ให้แก่คนก็เป็นการบอกให้มนุษย์รู้ว่า เทพปกป้องคุ้มครองมนุษย์อยู่ หากคนทำดีก็จะได้มรรคผลที่ดี

โดยปกติ ผลงานของศิลปินล้วนมีสิ่งที่เป็นแก่นสำคัญและจุดประสงค์ของการถ่ายทอด พูดถึงระหว่างที่ท่านประกอบสัดส่วนของภาพ จินตนาการให้ภาพเป็นอย่างไร สิ่งที่ท่านต้องการจะถ่ายทอดคืออะไร ล้วนแต่มีความหมายที่ตัวเองต้องการจะถ่ายทอดอยู่ข้างในนั้น หมายความว่ามันมีเรื่องราวโดยตัวมันเอง แต่คนปัจจุบันนี้เวลาดูศิลปะดั้งเดิมขนานแท้ของตะวันตกก็ยังมีปัญหาข้อหนึ่ง โดยเฉพาะผลงานวิจิตรศิลป์ในช่วงเฟื่องฟูของศิลปะบรรณคดี เขาดูแต่เพียงวิธีวาด ฝีมือทางเทคนิค คนเหล่านี้ยังต้องเป็นคนที่จะเข้าใจวิชาความรู้พื้นฐานที่สามารถดูแล้วเข้าใจ แต่มีคนน้อยมากที่จะรู้ว่าสิ่งที่ภาพนี้ถ่ายทอดนั้นคืออะไร ดังนั้นเวลาที่ข้าพเจ้าดูภาพวาดและรูปปั้นสลักต่างๆ ผู้ฝึกที่ยืนอยู่ข้างๆ ข้าพเจ้าก็จะถาม อะไรคือสิ่งที่อยู่ในภาพวาดนี้ ข้าพเจ้าก็บอกพวกเขาว่าสิ่งที่อยู่ในภาพวาดว่าเป็นอะไร แน่แน่นอนพวกท่านทุกคนล้วนแต่ทำงานเกี่ยวกับศิลปะ ต่างก็เข้าใจสิ่งต่างๆ

มากมาย เช่นนั้นพวกเราน่าจะมาพิจารณาด้วยกัน หากภาพวาดมาสักสองสามภาพมา ข้าพเจ้าจะลองพูดสิ่งที่ถ่ายทอดอยู่ในภาพ และเหตุใดจึงแสดงออกมาอย่างนั้น (เสียงปรบมือ)

พวกเรานั่งลง เมื่อครู่ข้าพเจ้าได้พูดถึงสิ่งที่แสดงอยู่ในภาพวาดเหล่านี้ ทุกคนต่างก็เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดกันแล้ว ข้าพเจ้าอยากให้ศิษย์ต้าฝ่ารู้ว่าควรจะทำอย่างไร ฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายแสดงความคิดเห็นของตัวเองออกมาให้ฟังบ้าง จะดีไหม

ศิษย์ (คำแปล) พวกเราอยากจะวาดภาพของการประทุษร้าย เราสามารถจะวาดภาพที่ศิษย์ต้าฝ่าถูกทรมาณได้หรือไม่?

อาจารย์ วาดได้ ภาพของศิษย์ต้าฝ่าขณะถูกทรมาณ ศิษย์ต้าฝากำลังศึกษาฝ่า กำลังฝึกพลังกง หรือทัศนียภาพของเทพและสวรรค์หลังจากต้าฝ่าได้เผยแพร่อย่างกว้างไกล สิ่งเหล่านี้วาดได้ทั้งสิ้น

ศิษย์ พวกเราจะสร้างสรรค์งานเกี่ยวกับขั้นตอนที่ศิษย์ต้าฝ่าอธิบายความจริง หงฝ่า และอย่างเช่นการเดินทางพาเหรดและอื่นๆ ทำได้หรือไม่?

อาจารย์ สิ่งเหล่านี้ทำได้ทั้งสิ้น สิ่งสำคัญคือในการคิดแบบและสร้างสรรค์งาน ต้องสร้างสรรค์ออกมาให้มีมาตรฐาน

ศิษย์ ท่านอาจารย์ การวาดที่เน้นนัยความคิด(เชิงยะอี่)ของจีน อย่างเช่นนักเขียนภาพที่มีชื่อเสียงของจีนเหล่านั้น ส่วนใหญ่การวาดจะเน้นที่นัยความคิด(เชิงยะอี่) วาดทิวทัศน์ ภูเขาและน้ำ พวกเราก็วาดได้หรือไม่

อาจารย์ การเขียนภาพที่เน้นนัยความคิด(เชิงยะอี่) วาดได้ไม่มีปัญหา ภาพเขียนจีน ภาพวิวกูเขาและน้ำ ก็วาดได้เพราะเป็นผลงานของศิษย์ต้าฝ่า สามารถนำออกมาแสดง แต่พวกท่านคือศิษย์ต้าฝ่าระหว่างนี้ทุกคนต่างกำลังยืนยันความถูกต้องของฝ่า กำลังบุกเบิกอนาคตให้แก่สรรพชีวิตกันอยู่ ต้องพยายามจัดเรื่องการอธิบายความเป็นจริง เปิดโปงสิ่งชั่วร้ายเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะในช่วงเวลานี้ นี่คือน้ำที่ของศิษย์ต้าฝ่า เปิดโปงสิ่งชั่วร้าย นำเสนอต้าฝ่า นำเสนอเทพ นำเสนอผลงานเหล่านี้มากสักหน่อยจะดีกว่า ให้ผลงานเหล่านี้เป็นแกนหลัก ผลงานอื่นๆ ของศิษย์ต้าฝาก็แสดงได้

ศิษย์ การเขียนภาพที่เน้นน้ำหนักความคิด(เชิงยะอี่)ไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนหรือ

อาจารย์ การเขียนภาพที่เน้นน้ำหนักความคิด(เชิงยะอี่)ที่ข้าพเจ้าพูด หมายถึงการถ่ายทอดความหมายข้างในลงในภาพ ถ้าหากคนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกโดยยืนอยู่บนรากฐานของศีลธรรมตามแบบดั้งเดิมขนานแท้และมีเจิ้งเนี่ยน จะไม่มีปัญหา สิ่งสำคัญคือ สร้างสรรค์ออกมาด้วยเจิ้งเนี่ยน หรือแสวงหาสิ่งที่เรียกว่าสำนักสมัยใหม่ ใช้วิธีดั้งเดิมขนานแท้หรือทัศนคติของสำนักสมัยใหม่แสดงออกมา ปัญหาไม่อยู่ที่ตัวน้ำหนักความคิด

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันใคร่ขอถาม ผลงานที่ท่านพูดถึงเมื่อครู่เหล่านั้นล้วนแต่वादเกี่ยวกับรูปลักษณะของเทพของตะวันตก เช่นนั้นสำหรับศิษย์ต้าฝ่าเป็นการผสมผสานระหว่างตะวันออกและตะวันตก ภาพแบบนี้ จะใช้ภาพของพวกเขาเป็นแบบอ้างอิงอย่างไร โดยยังมีลักษณะพิเศษของทางตะวันออกของพวกเขา

อาจารย์ การวาดรูปลักษณะของเทพตะวันออกและตะวันตกให้รวมอยู่ในภาพเดียวกันนั้น ไม่มีปัญหา(ทำได้) ระหว่างการเจิ้งฝ่า เทพต่างๆมากมายต่างส่งผลในด้านบวก ภาพเขียนจีนจำนวนมากก็ดีมาก สามารถเป็นที่ยอมรับ ทางด้านวิธีการและฝีมือให้ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ไม่มีปัญหา หากจะเอาแบบภาพเขียนของจีนและภาพวาดสีน้ำมันของตะวันตก มารวมอยู่ในภาพเดียวกันดูเหมือนจะทำได้ยาก การเอาวิธีของตะวันออกและตะวันตกมาผสมเข้าด้วยกันยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน อย่าได้ทำจนไม่ได้เรื่อง(หัวมังกูท้ายมังกร)

ศิษย์ ดิฉันอยากจะพูดว่า พุดจากระดับชั้นที่สูงขึ้นไปอีก เทพของตะวันออกและตะวันตกจำนวนมากล้วนแต่อยู่ในระดับชั้นที่ต่ำกว่าพระพุทธ ถ้าหากพวกเรานำมาแสดงในชิ้นงานที่ใหญ่สักหน่อย โดยนำมารวมอยู่ในงานชิ้นนี้ จะทำได้หรือไม่

อาจารย์ ท่านจะสร้างสรรค์งานใหญ่สักหนึ่งชิ้น โดยในชิ้นงานมีทั้งเทพในรูปลักษณะของคนตะวันออกและคนตะวันตกในเวลาเดียวกัน เรื่องนั้นไม่มีปัญหา จะวาดเต่าบ้าง วาดเทพในรูปลักษณะของคนตะวันตกบ้างตามความจำเป็นให้อยู่ในชิ้นงานเดียวกัน ก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าในชิ้นงานเดียวกันด้านหนึ่งใช้วิธีวาดแบบสีน้ำมัน อีกด้านหนึ่งเป็นวิธีวาดแบบจีน ข้าพเจ้าว่าเห็นจะไม่ดีแน่

ศิษย์ คำถามอีกข้อหนึ่ง ในชิ้นงานของเราโดยหลักจะถ่ายทอดสิ่งที่สว่าง แต่แน่นอนในบางชิ้นงาน เนื่องจากความหมายข้างในค่อนข้างจะมากสักหน่อย และมีบุคคลในด้านลบปรากฏอยู่ในนั้นด้วย เป็นภาพตรงข้ามสองด้านเช่นนี้ ผมอยากจะขอรับฟังคำยืนยันให้แน่ใจในการวาดบุคคลในด้านลบ แน่แน่นอนจะจัดให้(พวกเขา)อยู่ในมุมที่มีด แต่การจัดภาพอย่างนี้ทำได้หรือไม่

อาจารย์ ทำได้ อันที่จริงท่านดูภาพนี้ ตำรวจชั่วร้ายกำลังทุบตีศิษย์ต้าฝ่า ในการใช้สี ตำรวจชั่วร้ายและศิษย์ต้าฝ้านั้นมีความแตกต่างกัน ในภาพรวม ก็มีความประสานกลมกลืนกันมากและไม่มีปัญหาประเด็นอยู่ที่วิธีการและศิลปะของพวกท่านว่าจะจัดมันให้ได้อย่างไร

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันใคร่ขอถาม การคัดลายมือ(ซูฝ่า)ของจีนเป็นศิลปะประเภทหนึ่งหรือไม่ และตัวหนังสือหวัด(เฉาถี้)จัดเป็นจำพวกถูกต้องหรือไม่

อาจารย์ ปัจจุบันนี้เรียกว่าการคัดลายมือ(ซูฝ่า) ในอดีตก็คือการเขียนหนังสือ มาถึงสมัยนี้คนก็ไม่ใช่ผู้กันเขียนหนังสือกันแล้ว จึงตั้งมันขึ้นเป็นศิลปะประเภทหนึ่ง อันที่จริงมันมีความหมายข้างในของศิลปะรวมอยู่ในตัวด้วยจริงๆ เช่นนั้น ในเมื่อมันถูกจัดเป็นศิลปะประเภทหนึ่งแล้ว ในนิทรรศการศิลปกรรม ก็จัดมันเป็นวิจิตรศิลป์ประเภทหนึ่งก็แล้วกัน

พูดถึงตัวหนังสือหวัด(เฉาถี้) พวกกันอย่างเข้มงวด มันเป็นการแสดงออกของการปล่อยจิตใจให้หลงระเหิงในด้านลบของคน ในอดีตเมื่อเทพช่วยคนประดิษฐ์ตัวอักษรนั้น ไม่มีตัวหนังสือหวัด(เฉาถี้)จำพวกนั้น อันที่จริงข้าพเจ้าไม่เคยฝึกเขียนหนังสือด้วยผู้กัน เขียนไม่ค่อยชำนาญ แต่มักจะมีคนขอให้ข้าพเจ้าเขียนอะไรให้อยู่เสมอ ข้าพเจ้าก็จะเขียนแบบลี้ซู(รูปแบบตัวหนังสือที่นิยมมากในราชวงศ์ฮั่น) ไม่ใช่ข้าพเจ้าชอบแบบลี้ซูเป็นพิเศษ เป็นเพราะลี้ซูตัวหนังสือแบบนี้ ใครที่อยากจะเขียนให้หวัด ไม่สามารถเขียนให้หวัดได้ ถ้าเขียนให้หวัดก็จะไม่ใช่แบบลี้ซู ดังนั้นจึงยากที่คนจะเขียนมันให้หวัดในขณะที่ถูกรอบงำด้วยทัศนคติและกรรมแห่งความคิด จากจุดนี้ข้าพเจ้าจึงชอบเขียนในแบบลี้ซู

ศิษย์ พูดถึงตัวหนังสือในการคัดลายมือ(ซูฝ่า) ผมเห็นศิษย์ต้าฝ่าบางคน เนื่องจากเห็นว่าท่านอาจารย์เขียนหนังสือด้วยแบบลี้ซู ดังนั้นเวลาเลือกตัวหนังสือ พวกเขาก็จะเลือกแบบลี้ซู ผมจึงอยากราบว่า พวกเราสามารถจะใช้ตัวหนังสือแบบอื่นหรือไม่

อาจารย์ ใช้ได้ทั้งหมด ตัวหนังสือแบบใดก็ใช้ได้ แต่สำหรับตัวหนังสือหวัด(เฉาถี้) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการปล่อยปละด้านลบของคนมากเกินไป มีองค์ประกอบชั้นพื้นผิวของคนมากเกินไป เวลาที่คนคิดอย่างถูกต้อง ปฏิบัติดี(เจิ่งเนี่ยนซันสิง)อย่างแท้จริง จะไม่สามารถเขียนออกมา โดยหลักคือเขียนออกมาในเวลาทีปล่อยตัวเองให้ตกอยู่ในทัศนคติ เวลารุนแรงจะมีสภาวะจิตคลั่งเล็กน้อย ด้านที่ถูกต้องไม่สมบูรณ์

ศิษย์ ผมมีคำถามอีกข้อหนึ่ง เกี่ยวกับสามแม่สี ท่านอาจารย์พูดถึงสามแม่สีว่า ในมิติอื่นมีสีที่สอดคล้องกัน ในหมู่คน เราก็มองถึงสีเสริม เช่นนั้นจะเข้าใจแม่สีอย่างไร ณ ที่ของคนตรงนี้เราพูดกันว่าเนื่องจากแสงก่อให้เกิดสีต่างๆ เพราะหากไม่มีแสงก็จะมองไม่เห็นสีต่างๆ เช่นนั้นในมิติอื่นมีแต่แสง จะแยกแยะเปรียบเทียบสีเหล่านั้นอย่างไร

อาจารย์ สามแม่สี คนสามารถผสมจากสีวาดภาพให้เป็นสีอื่นๆ สามแม่สี ในการแยกแสง (spectrum) ของมนุษย์ ก็สามารถส่องและหักเหเป็นสีต่างๆ ในการแยกแสง แต่ก็จะเกิดขึ้นจากตัวสสารในมิติวัตถุของมนุษย์เท่านั้น มิติอื่นจะไม่เหมือนกัน สสารก็ต่างกัน บางคนบอกว่าสภาพ (รูปร่าง) ของวัตถุเกิดจากแสง รวมถึงการให้ความสว่างและความมืด และสีที่ปรากฏในภาพวาด มันไม่ใช่เช่นนั้น วัตถุในสภาพที่ไม่มีแสงมันก็มีรูปร่างอย่างนั้น แสงเพียงแต่ให้ความรู้สึกแก่คนทางสายตาว่าสว่างหรือมืด เมื่อความเข้มของแสงเปลี่ยนแปลง ก็จะทำให้มองเห็นสีผิดแปลกไป แต่สีที่แท้จริงและรูปร่างของวัตถุจะไม่เปลี่ยนแปลง ใช้คำพูดของการบำเพ็ญ แสงปิดกั้นสายตาคน สร้างภาพลวงตาให้แก่คน ในมิติอื่นๆ อีกมากมายไม่มีดวงอาทิตย์ และมีมิติอีกมากมายที่วัตถุทั้งหมดจะเปล่งแสงवलอ่อนในตัวเอง ถ้าหากวัตถุใดไม่ต้องการดวงอาทิตย์ ถ้าหากในมิติใดไม่มีดวงอาทิตย์ สภาพของวัตถุยังคงมันคง ในบางมิติวัตถุทั้งหมดก็เปล่งแสงอ่อนๆ ไม่แยงสายตา ชีวิตในระดับชั้นเดียวกับตัวเองก็จะมองเห็น มิติแบบนี้ก็ไม่มีแหล่งกำเนิดของแสงที่สอดคล้องโดยตรงแบบดวงอาทิตย์ รูปร่างลักษณะของวัตถุที่มองเห็นยังคงเป็นอย่างนั้น

มองดูด้วยดวงตามนุษย์ มิติอื่นจะเปล่งประกาย(แสง) สีและรูปร่างของวัตถุจะไม่เปลี่ยนแปลงแน่นอนเทพและทุกสิ่งของเทพล้วนสามารถเปลี่ยนแปลง รูปแบบของเทพไม่ใช่คงอยู่ในสภาพอย่างที่คุณเรียกว่ามันคง(คงที่) โดยทั่วไปจะเหมือนสีของไฟนีออน รูปร่างและสีของไฟไม่ถูกกระทบจากแสง หากชีวิตนั้นเป็นชีวิตในระดับชั้นนั้น เขาจะไม่มีความรู้สึกเหมือนอย่างที่คุณมีเวลาที่มองดู

มิตินั้น ก็เหมือนอย่างที่ว่าข้าพเจ้าพูดกับพวกท่าน โมเลกุลก็มีพลังงาน มนุษย์ไม่รู้สึกรู้สียงเนื่องจากทุกสิ่งของมนุษย์ รวมทั้งดวงตาก็ประกอบขึ้นจากอนุภาคของโมเลกุลเช่นกัน หากเป็นชีวิตที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคที่ใหญ่กว่าซึ่งต่ำกว่าระดับ โมเลกุล เช่นเดียวกัน(เขา)จะเห็นร่างกายมนุษย์และวัตถุทั้งหมดในมิติมนุษย์เปล่งแสงและมีพลังงาน นี่ต่างกับแนวคิดในมิติที่ว่า ทุกสิ่งเปล่งแสงโดยไม่ต้องมีดวงอาทิตย์ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครู่ นั่นเป็นมิติที่วัตถุเปล่งแสงโดยตัวเอง

เพราะมิตินี้ของมนุษย์เป็นที่ซึ่งสร้างขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการเจ็ฝฝ่า พ้นจากอาณาเขตของสามภพ ทุกสิ่งก็จะต่างกันโดยสิ้นเชิง ในมิติอื่นอีกมากมายและกว้างใหญ่มากยิ่งขึ้นอีก ซึ่งคงอยู่ในระดับเดียวกับสามภพ โครงสร้างของวัตถุทั้งหมดล้วนเปลี่ยนไป ล้วนต่างไปจากใน โลกมนุษย์ รูปร่างของวัตถุที่เห็นและความสัมพันธ์ระหว่างความสว่างและความมืดจะต่างไปจากลักษณะตามที่คนมองเห็นในโลก ฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างความสว่างและความมืดตามที่ปรากฏ ณ ที่ของมนุษย์ตรงนี้นั้น เป็นสภาพแวดล้อมพิเศษซึ่งสร้างขึ้นให้แก่นุษย์ เทพบนสวรรค์ เทียนถั่งจำนวนมากมายที่ไม่มีดวงอาทิตย์ส่องแสงให้โดยตรง แต่ก็มีเทียนถั่งอีกจำนวนมากมายที่ไม่ใช่มีดวงอาทิตย์เพียงดวงเดียวที่ส่องแสง บางแห่งมีดวงอาทิตย์ บางแห่งไม่มีดวงอาทิตย์ ชีวิต ณ ระดับชั้นต่างๆ สัมผัสกับความเข้มของแสงแตกต่างกัน พวกเขาต่างสอดคล้องกับรูปแบบการคงอยู่ของแสง ณ ระดับชั้นต่างๆ ในบทความผู้ฝึกเขียนว่าสามแม่สีมีความสัมพันธ์กับเงิน ชัน เหย็นนั้นเป็นความรู้สึกรู้สียงของตัวเองในระหว่างบำเพ็ญ ไม่ใช่มูลฐานแก่นแท้ของเงิน ชัน เหย็น

เมื่อมองเห็นทัศนียภาพบนสวรรค์ คนจะตื่นตะลึงอย่างมาก แล้วคนก็จะคิด จะใช้สีอะไรจึงจะวาดออกมาได้ละ หากเป็นสสารระดับชั้นพื้นผิวซึ่งประกอบขึ้นจากโมเลกุล คนจะสามารถมองเห็นตลอดจนสามารถสัมผัสและใช้ แต่สิ่งที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคในระดับที่จุลภาคกว่าโมเลกุลนั้น หาไม่ได้จากที่ของมนุษย์ตรงนี้ อันที่จริงโมเลกุลก็มีพลังงาน ไม่เพียงแต่มีพลังงาน ยังสามารถบังเกิดผลของพลังงาน มนุษย์ในโลกสัมผัสไม่ถึงพลังงานเนื่องจากโครงสร้างร่างกาย ดวงตา ผิวหนังตลอดจนเลือดเนื้อของมนุษย์ในโลก ทุกสิ่งล้วนเป็นผลิตผลของอนุภาคในชั้นของโมเลกุลทั้งสิ้น ฉะนั้นในระดับชั้นเดียวกัน คนจึงสัมผัสรับรู้ไม่ถึงพลังงานในระดับชั้นเดียวกัน สามารถจะสัมผัสรับรู้ถึงพลังงานของระดับชั้นจุลภาคเป็นเพราะอนุภาคซึ่งประกอบขึ้นเป็นวัตถุของมนุษย์ในชั้นนี้นั้น เม็ดของอนุภาคใหญ่กว่าอนุภาคในระดับจุลภาค ฉะนั้นพูดอีกนัยหนึ่งคือองค์ประกอบซึ่งประกอบขึ้นเป็นสีนั้นๆ ไม่ใช่เป็นอนุภาคเพียงชั้นเดียว ดังนั้นมิติชั้นที่สูงจึงมองดู

สว่างไสวเป็นประกาย มากกว่ามิติที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคในระดับที่อยู่ต่ำลงมาหนึ่งชั้น แต่เป็น ความสว่างไสวในแบบที่เหนือกว่าอาณาจักรเขตแดน ดังนั้นจึงหาสิเช่นนี้ไม่ได้ในโลกมนุษย์ ถึงแม้ จะใช้สิเรืองแสงก็ไม่สามารถถ่ายทอด(วาด)ออกมา แต่แม้ว่าจะไม่มีสิอย่างนั้นที่จะถ่ายทอดความ ศักดิ์สิทธิ์ของอาณาจักรเขตแดนนั้นให้ออกมา แต่ก็ยังสามารถใช้สิที่มนุษย์มี วาดโครงสร้างและ ลักษณะท่าทางความน่าเกรงขามในภาพให้ปรากฏ ทางด้านรูปร่าง โครงสร้าง สิของมนุษย์ยังสามารถจะวาดออกมาได้ หากท่านสามารถใช้ทุกสิ่งของเทพ ถ่ายทอดเทพออกมาทั้งหมดในโลก มนุษย์ นั่นคือเทพได้มาถึงโลกมนุษย์

ศิษย์ ขอบทนายอาจารย์อธิบายเสื้อผ้าอาภรณ์หรือเครื่องแต่งกายที่พุทธ เต้า เทพ ใช้โดยปกติ

อาจารย์ เครื่องแต่งกายของพระพุทธที่พวกเราเห็น โดยปกติคือจิวรสีเหลือง พระโพธิสัตว์จะวาด ให้สวมชุดเครื่องแต่งกายของสตรีจีนในสมัยโบราณ พวกท่านสามารถอ้างอิงได้จากเครื่องแต่งกาย ของสตรีในสมัยราชวงศ์ซ้อง นั่นเป็นแบบที่ปกติทั่วไปที่สุด เทพในรูปลักษณะคนขาวไม่ว่าจะเป็น เทพของโลกใด โดยปกติพวกเขาล้วนแต่พันกายด้วยจิวรสีขาวผืนใหญ่หนึ่งผืน พระพุทธจะพันกาย ด้วยจิวรสีเหลืองผืนใหญ่หนึ่งผืน เทพในรูปลักษณะคนดำจะพันกายด้วยจิวรสีแดงผืนใหญ่หนึ่งผืน แน่นอนยังมีปรากฏการณ์ในแบบต่างๆ อีกมากมาย และชั้นที่สูงขึ้นไปอีก มีทั้งเทพที่ไม่สวมใส่ เครื่องแต่งกายใดๆ เครื่องแต่งกายแบบดึกดำบรรพ์ในลักษณะต่างๆ ซึ่งโบราณมากๆ เทพในแบบ ต่างๆ ลักษณะต่างๆ โดยปกติในชั้นงานวาดในสิ่งที่คนสามารถรู้จักก็เพียงพอแล้ว แน่นอนเต้าย่อม สวมใส่เสื้อผ้าในแบบของจีนโบราณ นี่เป็นเต้าทั่วๆ ไป อันที่จริงเครื่องแต่งกายของเต้าใหญ่ในระดับ ชั้นสูง ก็หลากหลายในแบบต่างๆ

ในอดีตคนบำเพ็ญยังมีปรากฏการณ์แบบหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็เมื่อใด รัชสมัยใด เมื่อท่านบำเพ็ญ สำเร็จ เวลาหยวนหมั่น เครื่องแต่งกายที่ท่านสวมใส่อยู่ ก็จะกลายเป็นเสื้อผ้าอาภรณ์ของเขาใน ภายหลัง โดยปกติจะเป็นเช่นนี้ แน่นอนพระพุทธจะไม่ใช่เช่นนี้ ผู้ที่บำเพ็ญสำเร็จเป็นพระพุทธก็จะ มีรูปลักษณะของพระพุทธ จะสวมใส่เสื้อผ้าของพระพุทธ สำหรับผู้บำเพ็ญเป็นเทพแบบอื่นๆ ในกรณี ปกติเวลาที่บำเพ็ญสำเร็จ สิ่งที่เขาสวมใส่ก็จะกลายเป็นเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ในภายหลัง พวกท่านมี ใครเคยไปภูเขาคู่ตั้ง(บู๊ตั้ง)บ้าง เคยเห็นภาพวาดของเสวียนอู่บ้างไหม ในภาพเหตุใดเสวียนอู่จึงปล่อย ฝมสยาย เพราะในเวลาที่เขาบำเพ็ญสำเร็จเขาปล่อยฝมสยาย ดังนั้นเขาจึงอยู่ในภาพลักษณะสยายฝม

เขานั่งสมาธิอยู่ในป่าเป็นเวลานาน รู้สึกยุ่งยากที่จะรวบรวม จึงไม่รวบรวมจนจบจนบำเพ็ญสำเร็จ จึงเป็นเช่นนั้น

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ในภาพเขียนโบราณ พระพุทธรูปต่างภายในชุดเสื้อฝ้ายก็มี (ห่มจีวร)เปิดหัวไหล่ก็มี

อาจารย์ บางครั้งคนจะวาดรูปพระพุทธรูปตามทัศนคติของตัวเอง เป็นต้นว่าในเขตพื้นที่เอเชียใต้ อากาศค่อนข้างร้อน พระสงฆ์โดยปกติจะ(ห่มจีวร)เปิดหัวไหล่ เปิดหัวไหล่ขวาเพื่อให้เย็นสบาย ในเขตพื้นที่ทางเหนือพระสงฆ์จะใช้ผ้าปิดคลุมหัวไหล่ขวา ปิดคลุมหัวไหล่ขวาเอาไว้ก็จะไม่หนาว ในโลกของพระพุทธรูปไม่มีความคิดเหล่านี้ โดยปกติพวกเขาจะแต่งกายโดยเปิดหัวไหล่ขวาในลักษณะนั้น คนจีนเวลาวาดรูปพระพุทธรูป ในทัศนคติของคนจีนคือปิดคลุมช่วงไหล่ทั้งหมด แท้จริงแล้วการแต่งกายของพระพุทธรูปเป็นเช่นนั้น เทพในรูปลักษณะของคนตะวันตกก็เปิดหัวไหล่หนึ่งข้าง เช่นเดียวกัน เพราะชุดแต่งกายแบบนี้ไม่มีแขนเสื้อ ถ้าปิดคลุมหัวไหล่ทั้ง 2 ข้างจะเคลื่อนไหวไม่สะดวก

ศิษย์ ผมใคร่ขอถาม พวกเราเรียนการวาดภาพ เหตุใดวิชาพื้นฐานจึงเรียนยากอย่างนี้ หากสถานที่เรียนลำบาก การเรียนภาพวาดในประเทศจีน ทำอย่างไรจึงจะสามารถยกระดับฝีมือให้ดียิ่งขึ้น

อาจารย์ โดยหลักเป็นเพราะการศึกษาในประเทศตะวันตก ได้รับอิทธิพลจากสำนักที่เรียกว่าสำนักสมัยใหม่ (modernism) มากเกินไป จึงไม่เน้นการฝึกฝนวิชาพื้นฐานของนักศึกษาแต่อย่างใด นอกจากนี้อาจารย์และศาสตราจารย์ทั้งหลายก็ล้วนแต่นิยมสำนักสมัยใหม่ (modernism) พวกเขาไม่เข้าใจและไม่มีความรู้ทั่วไปอันเป็นความรู้พื้นฐานที่สุดของการวาดภาพ สำหรับความชำนาญในวิชาพื้นฐาน ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างหนักจึงจะเกิดความชำนาญ เริ่มต้นต้องวาดวัตถุที่อยู่กับที่ ฝึกฝนจนมีความชำนาญในเรื่องโครงสร้างและรูปทรงมิติ เมื่อฝึกวาดวัตถุที่อยู่กับที่ได้ดีแล้วก็ต้องฝึกสเก็ตซ์ภาพ จากนั้นฝึกการใช้สีให้เหมาะสมถูกต้อง ฝึกปรือจนชำนาญในวิชาพื้นฐานขึ้นไปทีละขั้นทีละชั้น วิชาพื้นฐานเป็นสิ่งที่นักเขียนภาพ นักปั้นแกะสลักจำเป็นต้องมีความชำนาญ

ศิษย์ เหตุใดในประเทศจีนจึงเขียนแต่ภาพทิวทัศน์ตลอดมา แน่นอนประเทศจีนก็มีการวาดรูปลักษณะของพระพุทธ แต่ในประวัติศาสตร์จีน ส่วนใหญ่จะเขียนภาพวิภูเขาน้ำและน้ำ

อาจารย์ ภาพเขียนของจีนเน้นที่นัยความคิด วาดอาณาจักรของนัยความคิด ความหมายข้างในของสิ่งที่วาด ดังนั้นส่วนใหญ่จึงวาดแต่ภาพวิภูเขาน้ำ ถึงอย่างไรคนจีนนั้นเป็นวัฒนธรรมของกึ่งเทพ ในสำนึกไม่ต้องการจะเขียนรูปคนมากจนเกินไป ก็เป็นไปตามเหตุผลอย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวไปข้างต้น เขียนภาพวิภูเขาน้ำเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีเขียนภาพคนบ้าง แต่โดยทั่วไปจะไม่ใช้คนเป็นแบบ เป็นการจินตนาการออกมาทั้งสิ้น ทำอย่างนี้ก็มีความหมดจดเสียอีก แน่นอนก็ไม่ใช่ ไม่เขียนรูปของคนจริงๆ เสียทีเดียว ในประวัติศาสตร์ตลอดมานักเขียนภาพก็มีการเขียนภาพของผู้กล้า วีรบุรุษ บุคคลที่ผู้คนต้องการจะจดจำ มาถึงยุคปัจจุบันก็มีความหลากหลายค่อนข้างมาก อันที่จริงภาพเขียนจีนที่ค้นพบ ที่เก่าแก่ที่สุดยังคงเป็นภาพเขียนของเทพ และจากอดีตจนถึงปัจจุบันภาพวาดในวัดวาอารามตลอดมา ก็เป็นภาพวาดของพุทธ เต่า เทพทั้งสิ้น

ศิษย์ ภาพเขียนของจีนเน้นที่เส้นเป็นหลัก มีสีสันไสและอ่อนบาง ภาพวาดของตะวันตกจะเน้นในเรื่องสีสัน ภาพเขียนจีนของเราควรมีสันแบบตะวันตกหรือไม่

อาจารย์ ไม่ใช่ ภาพเขียนตะวันออกก็มีเอกลักษณ์ของตะวันออก ควรจะวาดอย่างไรก็ให้วาดอย่างนั้น ทันทีที่ท่านเปลี่ยนแปลงมันก็ไม่ใช่แล้ว ภาพเขียนตะวันออกเน้นที่เส้น ภาพวาดตะวันตกวาดเส้นไม่ได้ ท่านวาดเป็นเส้นออกมาก็ไม่ถูกต้องแล้ว ภาพประกอบขึ้นโดยใช้ความสว่างและความมืด

ศิษย์ ท่านอาจารย์ จะเป็นการเขียนที่เน้นนัยความคิด(เขี่ยะอี่)หรือเขียนภาพจริง(เขี่ยลือ)ก็ดี เวลาพวกเราเขียนภาพ ฝ่าเซนของท่านอาจารย์ก็จะขึ้นไป ไซ่หรือไม่ (เสียงหัวเราะ)

อาจารย์ ฝ่าเซนของข้าพเจ้าจะไม่... (เสียงหัวเราะ) เพียงเขาคิดท่านก็รู้ว่าจะวาดอย่างไรแล้ว แต่ท่านบอกว่า เอาละ เข้าใจแล้ว อย่างนี้ฉันก็ให้อาจารย์วาดก็แล้วกัน (เสียงหัวเราะ) เป็นเช่นนั้นไม่ได้

ศิษย์ ในเวลานั้น หากนักเขียนสามารถเข้าสู่สภาวะที่เหนือสามัญวิสัย ภาพเขียนของเขาอาจจะเหนือสามัญวิสัยมากๆ

อาจารย์ ก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสภาวะที่เหนือสามัญวิสัย ไม่ว่าจะอย่างไรก็ต้องมีสติสัมปชัญญะ ทำตัวให้เป็นปกติมากๆ ก็เหมือนการบำเพ็ญต้าฝ่า ปฏิบัติทุกสิ่งให้เป็นปกติ สิ่งที่ยศย์ต้าฝ่าสมควร วาดก็ควรจะทำมันให้ดี ไม่มีการเข้าสู่สภาวะใดๆ และต้องไม่มีความคิดแบบนี้จึงจะถูกต้อง

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันอยากจะวาดรูปลักษณะคนในแบบต่างๆ ท่านอาจารย์กล่าวว่าเทพของคนคำจะห่มจีวรสีแดง แต่พวกเราไม่รู้ว่ามีผมของพวกเขามีลักษณะเป็นเช่นไร

อาจารย์ โดยปกติธรรมดา หากต้องการจะวาดเทพของตะวันตก พวกท่านสามารถจะอ้างอิงได้จากงานวิจิตรศิลป์ในสมัยศิลปวรรณคดีเฟื่องฟู รูปลักษณะของเทพในงานวิจิตรศิลป์ในสมัยศิลปวรรณคดีเฟื่องฟูของทางตะวันตกนั้นมีความถูกต้อง เทพบุตรในวัยผู้ใหญ่โดยทั่วไปส่วนใหญ่จะมีเครา แน่นนอนองค์ที่ไม่มีเคราก็มี พระพุทธโดยทั่วไปจะไม่ไว้เครา แต่ก็มีส่วนน้อยที่มีเครา เทพในรูปลักษณะของคนคำมีผมเหมือนคนคำ ผมสั้นม้วนเป็นขดๆ เพราะเทพสร้างมนุษย์ตามลักษณะของตัวเอง

ศิษย์ (คำแปล) ดิฉันได้วาดภาพรูปหนึ่งให้แก่โรงเรียนของดิฉัน โดยหลักเป็นภาพวาดของตัวเอง เวลาวาดดิฉันวาดด้วยความตั้งใจ พยายามไม่ปล่อยให้ทัศนคติขึ้นมามีอิทธิพล ดิฉันพบว่าได้รับการตอบสนองที่ดีจากคนทั่วไป ส่วนประกอบของภาพก็ดีขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ ดังนั้นคำถามของดิฉันคือ เพียงแต่เราตั้งใจวาดก็สามารถจะวาดออกมาดี ใช่หรือไม่ ดิฉันจึงใคร่ขอให้ท่านอาจารย์ชี้แนะ ได้หรือไม่

อาจารย์ พูดกันอย่างเข้มงวดเวลาวาดภาพต้องมีความตั้งใจ เมื่อท่านตั้งใจ ทุกคนก็จะบอกว่าท่านวาดได้ดี แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสมัยที่เน้นความสำคัญของวิชาพื้นฐาน ก็ยังมีข้อแตกต่าง ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า หากฝึกฝนวิชาพื้นฐานให้ดีมากขึ้นอีก ศิษย์ต้าฝ่าก็จะวาดได้ดียิ่งขึ้น และเป็นการปูหนทางที่ถูกต้องให้แก่คนรุ่นต่อไป แน่นนอนตั้งใจวาดภาพเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

ศิษย์ ผมจะวาดภาพของท่านอาจารย์ได้หรือไม่

อาจารย์ โอ้ มีคนมากมายเคยทำและวาดภาพให้กับข้าพเจ้า สุดท้ายล้วนแต่ไม่เหมือน วาดได้ ไม่มีปัญหา วาดจากรูปถ่ายก็แล้วกัน

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ผมทราบว่า มีผู้ฝึกจำนวนมากที่อยากจะวาดภาพของท่านอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังมีภาพในมิติอื่น ที่วาดออกมาภาพที่วาดได้เหมือน รู้สึกว่ามีอนุภาพของฝ่าเช่นจริงๆ แต่จะปฏิบัติอย่างไรกับภาพที่วาดออกมา เพราะถึงอย่างไรก็เป็นรูปของท่านอาจารย์ แล้วยังร่างต่างๆ ของรูปภาพเหล่านั้นอีก?

อาจารย์ ร่างของรูปภาพเหล่านั้นที่ควรเผาก็เผาทิ้งเสีย ไม่มีปัญหา ช่วงเวลาแห่งการแจ้งฝ่า ศิษย์ต้าฝ่า ยืนยันความถูกต้องของฝ่าเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก

ศิษย์ เช่นนั้นรูปที่วาดได้ดีล่ะ ไม่ทราบว่าพวกเราจะจุดธูปบูชา ได้หรือไม่

อาจารย์ ให้เก็บรักษาในลักษณะของภาพวาดก็แล้วกัน

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉัน ได้ฟังการบรรยายวันนี้ ช่วยให้ความคิดเปิดกว้างอย่างมาก แต่ดิฉันอยากทราบว่า สามารถจะทำเป็นบันทึกออกมาหรือไม่ เพราะมีหลายคนไม่ได้มา และเป็นคนที่มีความดีพอควรในสาขาวิจิตรศิลป์

อาจารย์ รอให้ข้าพเจ้าเรียบเรียงหลักการของฝ่าที่บรรยายครั้งนี้เสร็จเรียบร้อย แล้วค่อยดูกันอีกที

ศิษย์ ผมทราบแล้วว่าหนทางการสร้างสรรค์ควรจะเดินไปอย่างไร เดิมทีผมรู้สึกว่าในสมองมีแต่ความว่างเปล่า เวลานี้ผมเข้าใจแล้ว ผมรู้สึกดีใจมาก

อาจารย์ นี่ก็คือฝ่าที่ข้าพเจ้าอธิบายให้แก่พวกท่าน

ศิษย์ ยังมีคำถามอีกข้อหนึ่ง อย่างเช่นตัวผม เรียนมาแต่การวาดแบบตะวันตกทั้งสิ้น แต่ผมก็ชอบภาพเขียนจีนมาก เวลาวาดจะสามารถเน้นที่ตัวภาพเป็นหลัก โดยไม่จำกัดอยู่กับวิธีของศิลปะตามประเพณีนิยมได้หรือไม่

อาจารย์ ถ้าท่านกำลังพูดว่า ท่านจะนำส่วนดีของเทคนิคของสองค่าย(ตะวันออกและตะวันตก)มาใช้ ดูเหมือนก่อนหน้านี้มีคนเคยลองทำมาแล้ว ท่านสามารถไปลองดู แต่ต้องให้มันมีความประสานกลมกลืน ดูแล้วรู้สึกเป็นธรรมชาติ แต่เมื่อลองดูแล้วท่านอาจจะรู้สึกว่า วัฒนธรรมการวาดภาพของตะวันออกและตะวันตกไม่อาจจะผสมเข้าด้วยกันได้อย่างแท้จริง

ศิษย์ สวัสดิ์ท่านอาจารย์ ในภาพวาดของเรา เป็นต้นว่าทูตสวรรค์...มีปีก....ของตะวันตกและของตะวันออก นำมารวมอยู่ด้วยกันได้ไหม

อาจารย์ ในการเจิ้งฝ่า เทพที่ส่งผลในด้านบวกทั้งหมด เทพในรูปลักษณะของคนตะวันออกและตะวันตก เทพในรูปลักษณะต่างๆทั้งหมด ขึ้นอยู่กับความหมายอะไรที่ท่านต้องการจะนำเสนอในภาพวาด ก็คือส่วนประกอบที่จำเป็น เช่น เทพในรูปลักษณะของคนตะวันตกทั้งที่มีปีก และไม่มีปีก นั่นก็ต้องดูว่าท่านจะนำเสนอส่วนประกอบของภาพอย่างไร ข้าพเจ้าขอบอกพวกท่าน เทพในมิติขั้นต่ำ พวกเขารู้ว่าข้าพเจ้าจะมาเผยแพร่ฝ่า อิทธิพลเก่าจึงจัดวางให้พวกมันมาควบคุมให้ข้าพเจ้าเผยแพร่ฝ่าอย่างไร ในสภาพสังคมอย่างไร แน่نونข้าพเจ้าไม่ทำไปตามที่พวกมันต้องการ ในเวลาเผยแพร่ฝ่า ข้าพเจ้าจะทำการเจิ้งฝ่าด้วยรูปลักษณะอย่างไร สำหรับเหล่าเทพทั้งหลาย นี่เป็นเรื่องใหญ่ ปัญหาการเลือกรูปลักษณะให้แก่ข้าพเจ้า ในเวลานั้นก็ได้เกิดข้อพิพาทระหว่างพุทธและเต๋า ณ ระดับขั้นต่ำ ศาสนา(ลัทธิ)เต๋าจึงเกิดขึ้นมาด้วยประการฉะนี้ เต๋ายากจะให้ข้าพเจ้าเลือกรูปลักษณะของเต๋า ยากให้ข้าพเจ้าใช้เต๋ายบรรยายฝ่าของเต๋า แต่ตัวพวกเขาเองก็รู้ว่าเต๋านั้นถ่ายทอดลูกศิษย์เพียงคนเดียวในแต่ละรุ่น เช่นนั้น การถ่ายทอดลูกศิษย์เพียงคนเดียวในแต่ละรุ่น แล้วจะช่วยเหลือสรรพชีวิตได้อย่างไร จะเผยแพร่ฝ่าฝ่าได้อย่างไรละ ไม่ได้ พวกเขาจึงได้คิดหาวิธี โดยก่อตั้งเป็นศาสนาขึ้นมาในโลก ด้วยเหตุนี้ศาสนาเต๋าก็เกิดขึ้น ต่อมาภายหลังในศาสนาเต๋า เต๋ากันจำนวนมากก็มีการแบ่งออกเป็น พระพุทธ พระโพธิสัตว์ บนสวรรค์จึงมีโลกของเต๋ามาจริงๆ เพราะพวกเขาอยากจะให้ข้าพเจ้าเลือกรูปลักษณะของเต๋า ทางฝ่ายพุทธะเช่นกันต่างก็ตั้งเงื่อนไขเพื่อให้ข้าพเจ้าเลือกรูปลักษณะของพระพุทธรูป บอกรว่าสมควรเลือกรูปลักษณะของพระพุทธรูป มีความเมตตากรุณาเอ๋ย ต้องการจะช่วยเหลือสรรพชีวิตเอ๋ย ฯลฯ แต่ข้าพเจ้ากลับชาติไปเกิดในดินแดนจีน หากข้าพเจ้ากลับชาติไปเกิดทางตะวันตก ถ้าเช่นนั้นเทพในรูปลักษณะของคนตะวันตกก็จะต้องตั้งเงื่อนไข ในประวัติศาสตร์การต่อสู้ระหว่างพุทธและเต๋าก็เกิดขึ้นด้วยเหตุฉะนี้ หลังจากที่ข้าพเจ้ากำหนดทุกสิ่งทีข้าพเจ้าต้องการเรียบร้อยแล้ว การต่อสู้ในเรื่องรูปลักษณะจึงยุติลง ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปฏิบัติตามที่อิทธิพลเก่าจัดเตรียม

ฉะนั้นเทพบนสวรรค์ ไม่ว่าจะเป็นเทพประเภทใด บนสวรรค์เวลาเกิดเรื่องอะไร พวกเขาจะปรึกษาหารือกัน พระเยซูลงมายังโลกเพื่อช่วยเหลือมนุษย์ ก็เกิดจากการประสานและร่วมมือกันของเหล่าเทพทั้งหลาย เพราะเหตุการณ์ใหญ่ที่เกิดขึ้นบนโลกจะกระทบไปถึงสวรรค์ เมื่อพระพุทธรูปจะ

เผยแพร่ฝ่า เทพอื่นๆ ไม่อาจที่จะไม่ยอมรับ ข้อพิพาทระหว่างพุทธและเต๋าที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครูเรื่องนี้ก็ผ่านไปแล้ว เพราะเรื่องการเผยแพร่ฝ่าหลังจากกำหนดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ไม่มีอะไรต้องโต้เถียงกันอีก ทุกอย่างก็เรียบร้อย

ศิษย์ ภาพวาดสีน้ำมีส่วนคล้ายภาพเขียนจีน และมีส่วนคล้ายภาพวาดสีน้ำมัน ผลงานบางชิ้นใช้ทั้งสีน้ำและวิธีของภาพเขียนจีน

อาจารย์ วิชาพื้นฐานของการวาดภาพสีน้ำเป็นของตะวันตก ดังนั้นภาพวาดสีน้ำจึงเป็นวิธีของตะวันตก พูดถึงเรื่องของตัวสี มันไม่จำกัดอยู่ที่ท่านวาดภาพสีน้ำหรือเขียนภาพแบบจีน ท่านจะใช้สีน้ำมาวาดภาพเขียนจีนก็ไม่มีปัญหา ท่านจะใช้สีน้ำมาวาดด้วยวิธีของสีน้ำมันก็ไม่มีปัญหา ภาพสีน้ำโดยตัวของมันประเด้นไม่ได้อยู่ที่การใช้วิธีวาดแบบตะวันออกและตะวันตก หมายความว่าจะใช้สีประเภทใด วาดภาพประเภทใดนั้นเป็นคนละประเด้นกับวิธีวาด ภาพวาดของตะวันออกและตะวันตก ประเด้นก็ไม่ได้อยู่ที่การใช้สีเข้มหรือสีอ่อนเท่านั้น ความหมายข้างในของมัน(ภาพตะวันออกและตะวันออก)นั้น หนุนด้วยวัฒนธรรมสองประเภท

มีคนจำนวนมากเคยลองวาดภาพผสมของตะวันออกและตะวันตก อันที่จริงล้วนไม่ประสบความสำเร็จ ภาพเขียนจีนและภาพวาดตะวันตก ประเด้นไม่ได้อยู่ที่เพียงฝีมือและศิลปะของการวาดและการใช้สีตามที่ปรากฏ เบื้องหลังของภาพล้วนมีวัฒนธรรมของชนชาติที่ใหญ่หึมาความสามารถต่างๆ ในแต่ละประเภทของวัฒนธรรมล้วนแต่เป็นที่สุดยอดของวัฒนธรรมชนชาติโดยรวม อันที่จริงการผสมภาพวาดของตะวันออกและตะวันตกเข้าด้วยกันนั้นไม่อาจจะทำได้ นอกเสียจากว่าวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกจะผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างสิ้นเชิง จนกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีรากเหง้า เบียงเบน

ศิษย์ พวกเราอยากจะวาดภาพเปิดสวรรค์ แฝว่ดวงปฐพี พุคอีกนัยหนึ่งคืออิทธิพลเก่าในจักรวาลถูกทำลายดับสูญไปแล้ว แล้วสิ่งที่ดี... ก็คือถ้าเทียนถี้ได้เปลี่ยนและกลายเป็นดี สิ่งที่ไม่ดีถูกตีลงไป ทศนิยาภาพเช่นว่านี้ หากเติมรูปลักษณะของเทพอยู่ข้างในจะเป็นการดีที่สุด ไขหรือไม่ หรือเพียงแต่เปลี่ยนแปลงเฉพาะสีก็พอ จะเป็นการดีที่สุดหากจะเพิ่มเติมบางสิ่งที่ท่านอาจารย์กล่าวไปเมื่อครู

อาจารย์ ไม่สามารถจะวาดให้เป็นนามธรรม จะต้องมิตัวเอกของสิ่งที่จะนำเสนอ ก็คือต้องเดินกลับมาสู่หนทางที่ถูกต้อง

ศิษย์ เกี่ยวกับสัตว์เทพเหล่านั้นบนสวรรค์ อย่างเช่นสิงโตที่ท่านอาจารย์กล่าวถึงเมื่อครู่ ยังมีมังกรเอช หงส์เอชเหล่านั้น ถ้าหากเหมือนมังกร อย่างเช่นในกลุ่มจำพวกมังกร นอกจากนี้มังกรชั่วร้ายสีแดงที่ท่านอาจารย์กล่าวไว้ในจิงเหวิน “มังกรร้ายถูกโค่น” มังกรตัวนั้นแตกต่างจากมังกรตัวอื่นๆ หรือไม่

อาจารย์ รูปลักษณ์ภายนอกของมังกรจะเหมือนกัน มังกรก็มีทั้งดีและไม่ดี มีมังกรชั่วร้าย มังกรดี มังกรเทพ มังกรที่เห็นทั่วไปในโลกของสวรรค์ ในโลกของพระพุทธล้วนแต่เป็นมังกรทอง เปล่งแสงสีทอง มีจุดหนึ่งอยากจะอธิบายให้ชัดเจน มังกรที่กล่าวกันในวัฒนธรรมตะวันออกและมังกรที่กล่าวกันในวัฒนธรรมตะวันตกไม่ใช่สิ่งมีชีวิตประเภทเดียวกัน ไม่ใช่ตระกูลเดียวกัน มังกรในวัฒนธรรมตะวันออกมีสีต่างๆกัน บ้างจะมีสีขาวและดำเหมือนสีของปลา บ้างมีสีแดง บ้างมีสีเหลือง สีขาว แม้แต่สีดำ มันจะไม่เหมือนกันเพราะมังกรก็มีการแบ่งระดับชั้น แบ่งเป็นมังกรฟ้า มังกรดิน และมังกรในน้ำ มังกรที่กล่าวถึงในวัฒนธรรมตะวันตกนั้นเป็นสัตว์ชั่วร้าย(ดุร้าย)ประเภทหนึ่งในนรก โดยปกติเวลาคนจีนพูดถึงมังกร คนตะวันตกส่วนมากจะเข้าใจว่ามังกรเป็นสัตว์ที่ไม่ดี มีความรู้สึกเช่นนั้น อันที่จริงนี่เป็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก มังกรที่คนตะวันตกพูดถึงนั้นมีส่วนหัวเหมือนมังกร ส่วนของลำคอเล็ก ส่วนของลำตัวใหญ่เหมือนไดโนเสาร์ มีปีกที่ปราศจากขน และสิ่งมีชีวิตประเภทนี้เป็นสิ่งมีชีวิตชั้นต่ำในระบบของเทพที่มีรูปลักษณ์ของคนตะวันตก เป็นมังกรในนรกอันนั้นในระบบของเทพที่มีรูปลักษณ์ของคนตะวันตก มันจะพ่นไฟม โลก(ไฟนรก) อันที่จริงตามที่ข้าพเจ้าดูในอดีต คนคงจะจัดวางตำแหน่งผิดพลาดในขั้นตอนของการแปล จึงเรียกสัตว์ชนิดนั้นเป็นมังกร มันกับมังกรของตะวันออกไม่ใช่สิ่งเดียวกัน (ถามพูดถึงตะวันตก) พวกท่านว่าความคิดที่มีต่อมังกรของคนตะวันตกเป็นอย่างไรที่ข้าพเจ้าพูดไปหรือไม่ (ตอบ: ใช่)

อันที่จริงมันไม่ใช่สิ่งมีชีวิตประเภทเดียวกัน ในโลกของสวรรค์ตะวันตก โดยปกติจะไม่มีมังกรประเภทที่พูดกันในตะวันออก มันไม่ใช่สิ่งมีชีวิตในระบบนั้น และข้างในระบบของเทพในรูปลักษณ์ของคนขาวจะสอดคล้องกับสังคมของคนขาวบนโลก ตลอดจนถึงมิติที่ต่ำลงมา ข้างในระบบอันนี้จะไม่กล่าวถึงมังกร และไม่มีสัตว์ประเภทนี้ปรากฏ แต่พวกเขาก็มีสิ่งมีชีวิตต่างๆ

มากมายซึ่งข้างในระบบของเทพในรูปลักษณะของคนตะวันออกไม่มี เป็นต้นว่าตะวันตกในอดีตมีสัตว์ประเภทหนึ่งอยู่ในโลก คือร่างกายท่อนล่างเป็นม้า ร่างกายท่อนบนเป็นคน ข้างในระบบของโลกตะวันออกไม่มีสิ่งนี้ ฉะนั้นมันไม่ใช่เป็นเพียงความแตกต่างของวัฒนธรรม เป็นเพราะข้างในระบบของโลกนั้นไม่มี

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันมีคำถามข้อหนึ่ง ดิฉันเป็นนักวาดภาพสีน้ำมัน การจะวาดภาพที่ดีออกมาสักรูปนั้นต้องใช้เวลามาก ...เพราะดิฉันเห็นว่ารายการต่างๆ ที่ต้องทำมีมากมาย

อาจารย์ ศิษย์ต้าฝ่าที่ขยันต่างก็มีงานมาก ในช่วงเวลาของการเจี๊ยะฝ่าต่างต้องอธิบายความจริงช่วยเหลือสรรพชีวิต เช่นนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดกับทุกท่านในวันนี้ พวกเราคนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านนี้ ยังต้องสร้างสรรค์งานวิจิตรศิลป์เหล่านี้ออกมา การสร้างสรรค์งานเหล่านี้ต้องใช้เวลา ข้อนี้ข้าพเจ้าเข้าใจดี แต่ไม่ต้องกังวล ให้ทุกท่านพยายามวาดเท่าที่ทุกท่านสามารถจัดสรรเวลาได้ แต่อย่าใช้เวลาให้ยาวนานจนเกินไป พยายามวาดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อมีจำนวนภาพมากพอพวกเราค่อยจัดนิทรรศการ

ศิษย์ ท่านอาจารย์ สิ่งที่ผมใคร่ขอลา... พูดถึงการจัดงานสองสิ่งให้สมดุล มีเวลาอยู่เพียงเท่านี้ ทำเรื่องนี้ก็ไม่สามารถทำเรื่องนั้น

อาจารย์ ใช่ ก็ต้องจัดมันให้ดีตามหลักเกณฑ์ สิ่งที่ข้าพเจ้าบอกให้ทุกท่านทำ ก็ไม่ใช่ทำเพื่อคนอื่นและเพื่อทั้งสิ่งเหล่านี้ไว้ให้แก่คนในอนาคตเสียทั้งหมด มันมีประโยชน์ต่อการบำเพ็ญของตัวพวกท่านเอง เพราะทุกท่านต่างก็มีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมนี้ และต่างก็จะต้องเดินออกจากยุคสมัยนี้ พูดอีกนัยหนึ่งคือ ทัศนคติของคนยุคปัจจุบันก็เป็นเช่นนี้แล้ว ล้วนแต่อยู่ในอ่างข้อมไบใหญ่ พวกเราคนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านนี้ แน่นนอนผลกระทบทางด้านนี้ที่(พวกท่าน)ได้รับย่อมใหญ่กว่าคนอื่น เช่นนั้นในระหว่างการสร้างสรรค์ ในขั้นตอนของการเดินกลับไปสู่หนทางที่ถูกต้อง พวกท่านกำลังชำระตัวเองให้สะอาดใช่หรือไม่ ทางด้านศิลปะ (ท่าน)กำลังเลื่อนระดับตัวเองสูงขึ้นใช่หรือไม่ ใช่ เปลี่ยนแปลงตัวเองจากธาตุแท้ จากทัศนคติ ไม่ใช่กำลังบำเพ็ญตัวเองหรือ

ศิษย์ เมื่อวานผมเห็นท่านอาจารย์หมุนฝ่าหลุนในที่ประชุม รู้สึกตื่นตะลึงอย่างยิ่ง หากผมจะวาดทัศนียภาพนั้นออกมาจากความคิดของผม ณ เวลานั้นท่านอาจารย์อยู่ชุดใส่สูท ถ้าวาดออกมาไม่ทราบจะเป็นการตรงเกินไป ละเอียดเกินไปหรือไม่

อาจารย์ ไม่เป็นไร วาดได้ ใส่ชุดสูทก็วาดออกมาได้

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ผมมีคำถามสองข้อ หนึ่งคือฝ่าหลุนต้าฝ่าของเรามีเทพรวมอยู่มากมาย เทพจำนวนมากมายเช่นนั้น แน่นอนผู้ฝึกเมื่อบำเพ็ญสำเร็จแล้วก็จะกลายเป็นพุทธ เต่า เทพต่างๆ เช่นนั้นเวลานี้ถ้าพวกเราอยากจะวาดภาพของเพื่อนผู้ฝึกที่ฝึกบำเพ็ญได้ดีเหล่านั้น บางทีอาจมีบางคนบำเพ็ญได้ดีมากแล้ว พวกเราสามารถจะวาดภาพพวกเขาออกมาใหม่ แล้วเทพของศาสนาถูกต้องอื่นๆ อีกมากมายที่ท่านอาจารย์กล่าวถึง นอกจากนี้พุทธศาสนาก็มีเทพถูกต้องเป็นจำนวนมาก พวกเราสามารถจะวาดภาพพวกเขาออกมาได้หรือไม่

อาจารย์ มีจำนวนมากที่สามารถจะวาดออกมาได้ พุทธกันอย่างไร เทพที่กล่าวถึงในพุทธศาสนา พระพุทธ พระโพธิสัตว์เหล่านั้นที่กล่าวถึงในพุทธศาสนาซึ่งคนปัจจุบันรู้จัก สามารถจะวาดออกมาได้ทั้งหมด เหล่าจื่อ เต่า ยะโฮวา พระเชษฐ พระแม่มาเรีย ก็วาดออกมาได้ แต่ศิษย์ต้าฝ่าซึ่งอยู่ในระหว่างยืนยันความถูกต้องของฝ่า การวาดภาพของเทพที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับต้าฝ่า มันไม่มีความหมายแต่อย่างใด พวกท่านจะวาดอะไร จะนำเสนอออกมาอย่างไร คงไม่ต้องให้ข้าพเจ้าพูดอะไรมากนัก

ศิษย์ ผมยังมีคำถามอีกข้อหนึ่ง พุทธถึงผลงานอมตะต่างๆ ที่สืบทอดมาแต่สมัยศิลปวรรณคดี เฟื่องฟูในอดีต อย่างเช่น [อาหารค่ำมื้อสุดท้าย] (the Last Supper) เป็นต้น ผมรู้สึกว่าผลงานเหล่านี้เป็นโครงการที่ใหญ่มาก ผมหวังว่าพวกเราจะมีผลงานดีๆ เหลือไว้เช่นกัน แต่ไม่ใช่รูปแบบเดียวกับของพวกเขา เพราะของเราจะสะท้อนฝ่าหลุนต้าฝ่า แต่จะเหมือนกันในด้านของจิตวิญญาณ หนึ่งคือต้องมีแนวความคิดที่ดี มีฝีมือ มีเวลา และยังคงต้องมีเงื่อนไขที่จำเป็นอีกมากมาย ดังนั้นผมจึงรู้สึกว่าถ้าอยากจะทำโครงการในลักษณะนี้ออกมาให้ดี ในภาพรวมทั้งหมดจะต้องทุ่มเทความพยายามอย่างมาก

อาจารย์ คิดเสียใจใหญ่โตมาก ไม่ต้องรีบร้อน ให้ค่อยเป็นค่อยไป ให้พวกเราสร้างสรรค์ไปตามกำลังความสามารถที่มีอยู่ พวกท่านเป็นผู้ริเริ่ม ถ้าพวกท่านมีกำลังความสามารถ พวกท่านก็ทำ ถ้าพวกท่านทำไม่ได้ คนที่อยู่ข้างหลังก็ต้องทำอย่างแน่นอน มนุษยชาติจะต้องสร้างสรรค์ความเกรียงไกรให้แก่ต้าฝ่าอย่างแน่นอน เพราะต้าฝ่าให้สิ่งต่างๆ แก่มนุษย์มากมายนัก! (เสียงปรบมือ)

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันรู้สึกว่ในภาพเขียนของจินรูปลักษณะของพระพุทธมีเครื่องประดับมากมาย วาดได้สวยงาม สวยงามมาก แต่ปัจจุบันนี้วาดออกมาอย่างเรียบๆ ง่ายๆ กันทั้งหมด ดิฉันรู้สึกว่ดูไม่ค่อยสวยงาม

อาจารย์ จุดที่ดูต่างกัน ณ ที่ของมนุษย์ตรงนี้มีมันปรากฏออกมาอย่างนี้ ณ แต่ละยุคสมัย พระพุทธจะปรากฏให้ผู้คนในแต่ละสมัยได้เห็นในชุดเครื่องแต่งกายของแต่ละยุคสมัย ในระยะแรกเมื่อข้าพเจ้าเริ่มเผยแพร่ฝ่า เวลาที่พระโพธิสัตว์องค์ต่างๆ มาหาข้าพเจ้า ชุดที่พวกเธอสวมใส่พวกท่านคงคาดคิดไม่ถึง พวกท่านทราบ ในสมัยการปฏิวัติวัฒนธรรม หญิงสาวชาวจีนชอบใส่ชุดเครื่องแบบทหาร สีเขียวใบหญ้ากันมากที่สุด (ที่ประชุมหัวเราะ) พวกเธอแปลงกายมาในชุดเครื่องแบบทหารสีเขียวใบหญ้า ความหมายที่ข้าพเจ้าพูดคือ พระพุทธจะปรากฏออกมาให้เห็นตามทัศนคติของมนุษย์ในโลกในแต่ละยุคแต่ละสมัย อันที่จริงรูปลักษณะดั้งเดิมของพระพุทธคือ ห่มจีวรสีเหลือง มีเส้นผมสีฟ้า ม้วนเป็นขดๆ แน่นอนรูปปั้นสลักและภาพวาดของสมัยโบราณย่อมแตกต่างจากของเวลานี้ในระดับหนึ่ง ในสมัยนั้นรูปลักษณะของพระพุทธจะควิจิตรตระการตา นั่นก็ปรากฏออกมาตามทัศนคติของคนในเวลานั้น แน่นอนหากสามารถมองเห็นรูปลักษณะดั้งเดิมของพระพุทธ ก็จะสามารถมองเห็นโลกของพระพุทธและแสงรัศมีของร่างพระพุทธ นั่นจะเป็นปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่สว่างงามอย่างที่สุด เป็นเพราะเทพตั้งใจเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะเวลาปรากฏให้คนเห็น

ศิษย์ ปัจจุบันภาพวาดของเราเรียบง่ายมาก

อาจารย์ พระพุทธ พระโพธิสัตว์ที่วาดในสมัยถึง จะมีเครื่องประดับมากสักหน่อย จะวาดตามรูปลักษณะของเทพในสมัยถึงในเวลานั้นก็ได้

ศิษย์ ดิฉันใช้เวลาครึ่งปีที่พระราชวังลูฟวร์ ขณะที่ไกด์นำเที่ยวแนะนำภาพวาดของโมนาลิซ่า อยู่ นั้น ดิฉันได้ยินเขาพูดถึงเทพในอดีต เขาบอกว่าโมนาลิซ่าเป็นตัวแทนของรูปลักษณ์ของเทพประเภทหนึ่งในอดีต บอกว่าเทพไม่ใช่เครื่องประดับใดๆ แต่ได้ฟังท่านอาจารย์พูดถึงเรื่องนี้ ดิฉันจึงไม่เข้าใจ

อาจารย์ ที่วาดอยู่ในภาพใบนั้นคือมนุษย์ ไม่ใช่เทพ และไม่ได้ดีเหมือนอย่างที่ผู้คนพูดกัน และเงาข้างในนั้นดูไม่ใช่อะไร

ศิษย์ ไกด์นำเที่ยวบอกว่ามันสะท้อนภาพของผู้สูงศักดิ์ในอดีต บอกว่าผู้สูงศักดิ์ไม่ใช่เครื่องประดับใดๆ

อาจารย์ ล้วนแต่คนพูดทั้งสิ้น คำพูดของของไกด์นำเที่ยวเชื่อถือไม่ได้ เทพบนสวรรค์ใส่ต่างหูเป็นจำนวนมาก เทพธิดาบนสวรรค์จะใส่เครื่องประดับอย่างเช่นต่างหูเป็นต้น นั่นก็เป็นฝ่าชี้ (อุปกรณ์ฝ่า) เทพในรูปลักษณ์ของคนตะวันตก ดูเหมือนเทพธิดาจะใส่เครื่องประดับบนร่างกายค่อนข้างน้อย พระโพธิสัตว์ดูเหมือนจะใส่เครื่องประดับมากสักหน่อย โดยปกติเทพจะมีสร้อยคอ พระโพธิสัตว์ยังมีสร้อยประคำเม็ดใหญ่และยาวๆ

ศิษย์ ท่านอาจารย์ นางฟ้าโปรยดอกไม้มีความหมายอย่างไร ถึงวันนี้ดิฉันก็ยังไม่เข้าใจ

อาจารย์ เมื่อบนโลกมีผู้มาโปรดมนุษย์บรรยายธรรม หรือมาทำสิ่งที่ดีและยิ่งใหญ่ พวกเขาจึงจะโปรยดอกไม้ มีผู้ฝึกจำนวนมากมองเห็น เวลาอาจารย์บรรยายฝ่าทุกครั้งพวกเขาก็จะโปรยดอกไม้ (เสียงปรบมือ) เธอกำลังให้กำลังใจแก่สรรพชีวิต โปรยดอกไม้ให้แก่พวกท่าน

ศิษย์ (คำแปล) ไม่ใช่บ่อยครั้งที่ผมจะมองเห็นเทพในมิติอื่น มองเห็นก็ไม่ค่อยจะชัดเจน ทำอย่างไรผมจึงจะรู้ว่าตัวเองวาดได้ถูกต้องหรือไม่ ปัญหาข้อสำคัญคือ เวลาจะวาดเทพต้องวาดอะไรบ้าง

อาจารย์ โดยปกติ รู้คร่าวๆว่าใส่เสื้อผ้าในลักษณะใด มีรูปลักษณ์คร่าวๆเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้ก็คือพื้นฐาน รอบๆตัวพวกท่านมีศิษย์ฝ่าจำนวนมากที่มองเห็นทัศนียภาพในแบบต่างๆ ท่าน

สามารถให้พวกเขาลองพูดให้ฟัง เวลาวาดภาพ ก็จะรู้โดยธรรมชาติว่าโครงสร้างของภาพควรจะเป็นอย่างไร และสิ่งที่ควรจะวาด

ศิษย์ ดิฉันใคร่ขอถาม เกี่ยวกับภาพวาดของเด็ก เพราะว่าเด็กๆ มีความบริสุทธิ์ที่สุด ไร้เดียงสาที่สุด พวกเขาไม่มีความรู้ทางเทคนิค ฉะนั้นอาศัยมือพวกเขาวาดออกมา ฝีมือการวาดแบบนี้กับสิ่งที่พวกเราต้องการ คือความชำนาญทางเทคนิคนั้น มีความแตกต่างกันมากไหม

อาจารย์ ใช่ นักเขียนภาพก็คือนักเขียนภาพ เด็กก็คือเด็ก เด็กไม่ถือว่าเป็นนักเขียนภาพ เด็กที่ชอบวาดภาพคือเริ่มต้นในการเดินสู่เป็นนักเขียนภาพ ยังไม่ถือว่าเป็นนักเขียนภาพ คนที่วาดได้ไม่ดีก็จะไม่สามารถวาดภาพตลอดไป วาดได้และวาดไม่ได้ย่อมแตกต่างกันตลอดไป ดังนั้นเด็กจึงต้องศึกษาฝึกฝนสิ่งที่เล่าเรียนมาให้ดี แม้แต่รูปภาพที่ผู้ใหญ่วาดให้เด็กๆ ในทุกวันนี้ก็มีหลังจากที่สำนักสมัยใหม่ปรากฏออกมาแล้ว ในอดีตหนังสือนิทานภาพนั้นก็วาดให้เด็กๆ ดู ในอดีตนิทานภาพประเภทนั้นก็วาดตามวิธีที่สืบทอดมาตามประเพณี

ศิษย์ เช่นนั้นหากเด็กๆ อยากจะวาดสิ่งที่เกี่ยวกับต้าฝ่า ให้พวกเขาวาดออกมาโดยตรง จะมีปัญหาอะไรหรือไม่ หรือจะต้องเรียนจากสถาบันวิชาการ จะต้องมีความชำนาญทางเทคนิคจึงจะสามารถแสดงผลงานหรือ

อาจารย์ เด็กๆสามารถจะฝึกวาดภาพ ภาพที่ฝึกวาดไม่สามารถจะนับเป็นผลงานที่ประสบความสำเร็จ แต่การบ้านของเด็กๆจากชั่วโมงเรียนวาดเขียนของโรงเรียน สามารถนำไปแสดงประกวดในโรงเรียน นักเรียนของโรงเรียนหมิงฮ่วยแน่นอนจะต้องศึกษาฝ่า ชั่วโมงเรียนวาดเขียนย่อมต้องวาดสิ่งที่เกี่ยวกับต้าฝ่าและผู้ฝึก นั่นก็เป็นเพียงการเรียนและการบ้าน แต่ข้าพเจ้าหวังว่า ชั่วโมงเรียนศิลปะของโรงเรียนทั้งหมด จะฝึกสอนวิชาพื้นฐานให้แก่นักเรียนอย่างเป็นทางการ อันที่จริงเทพที่วาดออกมาโดยไม่มีความสามารถทางเทคนิคเป็นการวาดเทพให้อัปลักษณ์ใช่หรือไม่ ถึงแม้ว่าจะมีความตั้งใจดี แต่พูดจากอีกด้านหนึ่ง เทพไม่สามารถจะให้อัปลักษณ์ได้อย่างง่ายๆ ลวกๆ ใช่หรือไม่ หากวาดไม่เป็นแล้วจะแสดงความน่าเกรงขาม ความดั่งามและถูกต้องของเทพออกมาได้อย่างไร แน่แน่นอนวาดผู้ฝึกก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ที่โรงเรียนหมิงฮู่ นักเรียนที่ตัวเองอยากฝึกวาดภาพ เรื่องนี้ไม่มีปัญหา ทำได้ ภาพที่วาดได้ดี ทางโรงเรียนสามารถจัดประกวดกันเอง แต่ข้าพเจ้าคิดว่า ผลงานที่มีระดับมาตรฐานสูงอย่างแท้จริง นั้นจะต้องใช้ความสามารถ(กงฟู) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการจัดนิทรรศการ จะต้องแสดงผลงาน ที่มีมาตรฐานดั้งเดิมขนานแท้และความชำนาญออกมา

ศิษย์ เวลาวาดภาพเหตุการณ์ที่ศิษย์ต้าฝ่าและท่านอาจารย์ทำการเจ็งฝ่า พุทธ เต้า เทพในมิติอื่นๆ ที่วาดออกมา เนื่องจากเทพทั้งหมดของจักรวาลเก่าต่างก็ไม่เข้าร่วมกับการเจ็งฝ่า เช่นนั้นจะสามารถเข้าใจได้หรือไม่ว่าเป็นปรากฏการณ์ของร่างกายของศิษย์ต้าฝ่าในมิติต่างๆ ที่เข้าร่วมการเจ็งฝ่า ณ มิติต่างๆ

อาจารย์ ไม่ใช่ว่าเทพทั้งหมดไม่เข้าร่วม เทพส่วนใหญ่ในจักรวาลไม่เข้าร่วม แต่นอกจากอิทธิพลเก่าแล้ว ยังมีส่วนหนึ่งที่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดของอาจารย์และส่งผลในด้านบวก ยังมีทหารสวรรค์ ขุนพลสวรรค์คอยปกป้องฝ่า ไม่ใช่ว่าเทพทั้งหมดไม่เข้าร่วม เทพถูกต้องบางส่วนก็เข้าร่วม ท่านสามารถไปวาด ขณะอยู่ท่ามกลางเจ็งเนี่ยน(ความคิดถูกต้อง) ศิษย์ต้าฝ่าสามารถระดมอิทธิฤทธิ์และพลังง แต่เป็นการยากที่จะระดมกำลังด้านที่เป็นเทพที่ตัวเองบำเพ็ญสำเร็จแล้ว

ศิษย์ เวลาศิษย์ต้าฝ่าเข้าร่วมการเจ็งฝ่าในมิติอื่น เขาก็จะมีรูปลักษณ์ของพุทธ เต้า เทพด้วย เขาจะมีรูปลักษณ์แบบเดียวกับพุทธ เต้า เทพอื่นๆ ด้วยไหม

อาจารย์ รูปลักษณ์จะเป็นอย่างนั้น ศิษย์ต้าฝ่าจะยืนยันความถูกต้องของฝ่าอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญเท่านั้น ณ ฟังนั้น โดยพื้นฐานจะไม่มีการเคลื่อนไหวแต่อย่างใด แต่ขณะที่ฝ่าเจ็งเนี่ยน(ส่งความคิดถูกต้อง)สามารถจะระดมกำลังความสามารถของฟังนั้น การยืนยันความถูกต้องของฝ่าโดยพื้นฐานล้วนแต่กระทำโดยร่างหลัก ณ ฟังนี้ เวลาที่มีเจ็งเนี่ยนแข็งแกร่งสามารถจะระดมพลังงานและฝ่าชี้(อุปกรณ์ฝ่า) อิทธิฤทธิ์ โดยปกติจะเป็นเช่นนี้

ศิษย์ เช่นนั้นได้แต่นั่งอยู่ ณ ตรงนั้นหรือ

อาจารย์ เพราะไม่อนุญาตให้เขาเคลื่อนไหวด้วยตัวเองในเวลาที่ไม่มีร่างหลักอยู่ด้วย เพราะหลังจากที่ร่างหลักบำเพ็ญสำเร็จแล้ว เขาจะเคลื่อนไหวตามร่างหลัก ในสภาพการณ์ที่ไม่มีร่างหลัก

ถ้าเขาเคลื่อนไหวด้วยตัวเองมีเท่ากับว่าส่วนนั้นของเขาเป็นอิสระโดยตัวเองหรือหรือนั้นมีกลายเป็นอีกชีวิตหนึ่งหรือให้มาแทนที่ท่านแล้วหันกลับมาควบคุม ให้เป็นเช่นนั้นได้หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่บำเพ็ญ ก็จะไม่ใช้ท่านแล้ว ให้เป็นเช่นนั้นไม่ได้ ฉะนั้นต้องหลังจากที่ร่างหลักทำทุกสิ่งทุกอย่างเสร็จทั้งหมดแล้วรวมเข้าเป็นร่างเดียวกัน พุคกันแบบนี้ แขนของท่าน มันขยับขึ้นมาเอง ไม่สามารถจะควบคุมมันแล้วยังจะใช้แขนของท่านอีกหรือไม่ (ที่ประชุมหัวเราะ)

ศิษย์ ฟังนั้นไม่มีการเคลื่อนไหวแล้วจะกระทำสิ่งต่างๆ อย่างไร?

อาจารย์ คนที่ทำการต่างๆ อย่างแท้จริงคือพวกท่านที่ทำการยืนยันความถูกต้องของฝ่าอยู่ในโลกมนุษย์ ก็คือท่านฟาเจิ้งเนี่ยนอยู่ ณ ที่ตรงนี้ ท่านกำลังอธิบายความจริงช่วยเหลือพลโลก เมื่อมีเจิ้งเนี่ยนแข็งแกร่งก็สามารถระดมพลังงานของท่าน ณ ระดับชั้นต่างๆ ก็มีพลังงาน ฝ่าซี(อุปกรณ์ฝ่า) พลังของระดับชั้นต่างๆ มีเจิ้งเนี่ยนแข็งแกร่งมากเท่าใด กำลังความสามารถที่ระดมก็จะใหญ่เท่านั้น ผู้ฝึกบางคนหยวนเสิน(จิตหลัก)สามารถออกจากที่ตั้ง ออกจากร่าง และยังส่งผลในการเจิ้งฝ่า คนที่หยวนเสินสามารถออกจากที่ตั้งเป็นเพราะ(เขา)สามารถควบคุมร่างเทพส่วนนั้นที่บำเพ็ญสำเร็จแล้ว

ศิษย์ ภาพวาดในพุทธศาสนามีพุทธ เต่า เทพจำนวนมากมาย สามารถจะใช้อ้างอิงหรือไม่

อาจารย์ สามารถใช้อ้างอิงได้

ศิษย์ ตัวหนังสือหวัด(เฉ่าซู่)เป็นสิ่งที่เบี่ยงเบน เช่นนั้นในภาพวาดของเรา ต่อไปนี้คำขวัญ คำนำจะต้องเขียนด้วยหนังสือตัวบรรจง(ไ่ซู่)และด้วยสีเขียวไหม

อาจารย์ ตัวหนังสือหวัด(เฉ่าซู่)นั้น จะเขียนออกมาภายใต้สถานะที่คนหลงอยู่ในด้านลบของคน และถูกทัศนคติครอบงำ ข้าพเจ้าคิดว่าเขียนหนังสือตัวบรรจง(ไ่ซู่)จะดีกว่า ตัวอักษรเป็นสิ่งที่เทพให้แก่มนุษย์ ทำเช่นนี้เป็นการเคารพต่อเทพ ข้าพเจ้าเพียงแต่พูดในหลักการของฝ่า ถ้าท่านบอกว่าฉันชอบเขียนตัวหนังสือหวัด(เฉ่าซู่) ฉันฝึกแต่การเขียนตัวหนังสือหวัด ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าไม่สนใจในเรื่องของมนุษย์ แต่ศิษย์ต้าฝ่าจะต้องถูกต้องเที่ยงตรง

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ใครขอให้ท่านพูดเกี่ยวกับภาพจิตรกรรมฝ่าผนังที่ตุนหวง และความเห็นของท่านได้หรือไม่

อาจารย์ ในสมัยโบราณที่ตรงนั้นเป็นวัดใหญ่แห่งหนึ่ง สิ่งปลูกสร้างถูกทำลายจากสงครามและขาดการบูรณะเป็นเวลานานปี ภาพจิตรกรรมฝาผนังของขุนหวงนั้นทยอยวาดออกมาในช่วงก่อนและหลังราชวงศ์ถัง โดยประมาณ บางภาพเป็นทัศนียภาพบนสวรรค์ เนื่องจากเป็นภาพที่วาดขึ้นในสมัยที่พุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง มีคนนับถือพระพุทธและนับถือศาสนาอื่นเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีคนจำนวนมากมองเห็นทัศนียภาพของพระพุทธ ทัศนียภาพของเทพ คนจึงวาดพวกเขาออกมา แต่ก็ได้รับผลกระทบจากฝีมือการวาดที่ไม่สุกงอมของทางตะวันออก ชื่นงานขาดความสุกงอม ขาดความถูกต้องแม่นยำทางรูปทรงมิติ และโครงสร้างของรูปร่างเหมือนอย่างศิลปะตะวันตก แต่พูดถึงคนสามารถจะมีฝีมือในระดับนี้ในสมัยหนึ่งถึงสองพันปีที่แล้ว ก็สามารถทำให้พุทธศาสนาและศิลปะของจีน สามารถส่องรัศมีของความมีวัฒนธรรมที่เก่าแก่

ศิษย์ ท่านอาจารย์ คิดค้นใคร่ขอถาม อารยธรรมโบราณอื่นๆ อย่างเช่นอียิปต์และวัฒนธรรมมายันในทวีปอเมริกาใต้ ดูเหมือนมีความแตกต่างอย่างมากจากพุทธ เต่า เทพที่พวกเรารู้จัก มันเคยคงอยู่จริงหรือ

อาจารย์ อารยธรรมเหล่านั้นเคยมีคงอยู่ คนพวกนั้นนับถือเทพต่างๆ มีจำนวนมากเป็นเทพที่ถูกต้อง

ศิษย์ ท่านอาจารย์ เกี่ยวกับสัตว์เทพบนสวรรค์ของตะวันออก และเทพของตะวันออก ฝ่าชี้ (อุปกรณ์ฝ่า) ของพวกเขา โดยสังเขปมีอะไรบ้าง

อาจารย์ โอ้ ดูเหมือนท่านกำลังถามว่าในจักรวาลมีอนุภาคเป็นจำนวนเท่าใด มีมากมาย มากมายจริงๆ ฝ่าชี้ (อุปกรณ์ฝ่า) เทพองค์ใดก็มีและไม่ใช่ว่ามีเพียงชิ้นเดียว คนที่บำเพ็ญขึ้นไป ฝ่าชี้ (อุปกรณ์ฝ่า) จะก่อเกิดควบคู่ไปกับที่คนบำเพ็ญ เช่นจามข้าวที่พระสงฆ์ใช้เป็นประจำ ลูกประจำ เป็นเคาะไม้ (ใช้ในศาสนาพืธี) พู่บัด คาบกายสิทธิ์ของเต่าเป็นต้น ล้วนสามารถจะกลายเป็นฝ่าชี้ (อุปกรณ์ฝ่า) ควบคู่ไปกับที่คนบำเพ็ญ ลูกประจำที่พระสงฆ์ถือและจับคลึงทุกวันขณะท่องชื่อพระพุทธ เมื่อเขาเลื่อนระดับขั้นสูงขึ้น พลังงานที่มีก็เพิ่มมากขึ้น จับคลึงลูกประจำต่อไปเรื่อยๆ พลังงานข้างในนั้นก็เพิ่มพูนจนเต็ม ธาตุแท้ของลูกประจำก็จะเปลี่ยนแปลงไป ต่อไปเมื่อบำเพ็ญสำเร็จแล้วลูกประจำทุกเม็ดก็กลายเป็นฝ่าชี้ (อุปกรณ์ฝ่า) ลูกประจำทั้งพวกก็เป็นฝ่าชี้อีกอันหนึ่ง สำหรับคนที่มึระดับขั้นสูง

ข้างในลูกประจำทุกเม็ดก็เหมือนโลกใบหนึ่งอะไรก็มี ของทุกอย่างสามารถกลายเป็นฝ่าซึ่งตั้งสิ้น ศิษย์ต้าฝ่าทำการยืนยันความถูกต้องของฝ่า ท่านเขียนบทความยืนยันความถูกต้องของฝ่า ดินสอปากกาแท่งนั้นที่ท่านใช้เขียนทุกวันก็มีคุณูปการในอนาคตดินสอ ปากกาของท่านก็อาจจะกลายเป็นฝ่าซึ่งก็ได้ สิ่งของที่คนบำเพ็ญใช้เมื่อมีคุณูปการ ก็อาจจะกลายเป็นฝ่าซึ่ง รวมทั้งพู่กัน แปรงวาดภาพที่พวกท่านเคยใช้ยืนยันความถูกต้องของฝ่า

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันใคร่ขอถามเกี่ยวกับรูปปั้นแกะสลัก คือรูปปั้นแกะสลักของกรีกและโรมัน ของเขาคุณประณีตและถูกต้องแม่นยำมาก แต่พอหันกลับมาดูรูปปั้นพระพุทธรูปของจีนในสมัยราชวงศ์ถัง ดิฉันกลับรู้สึกที่(รูปปั้นพระพุทธรูปของจีน)สามารถทำให้คนรู้สึกตื่นตันใจ ดังนั้นดิฉันรู้สึกว่าสัดส่วนไม่ส่งผลใดๆ กับการเคารพชื่นชมที่คนมีต่อเทพ

อาจารย์ ไซ่ บนรูปปั้นพระพุทธรูปและเทพมีฝ่าเงินของพระพุทธรูปและเทพ แน่นอ่อนนุ่มแตกต่างจากรูปปั้นแกะสลักธรรมดา ดังนั้นจึงสามารถทำให้คนรู้สึกตื่นตันใจ นี่ก็คือสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไปเมื่อครูคนจีนจะเขียนภาพที่เน้นน้ำหนักความคิด(เข้ะเยอ) คนตะวันตกจะเน้นวาดชั้นพื้นผิว(สิ่งของ)ให้ออกมาถูกต้องแม่นยำ เป็นวิธีที่ต่างกันสองแบบ ล้วนสามารถทำให้คนประทับใจ เทพในภาพวาดตะวันตกสามารถทำให้คนประทับใจเพราะเป็นภาพเขียนของเทพ ถ้าเป็นคนธรรมดาสามัญก็จะไม่เป็นเช่นนั้น เทพในภาพวาดตะวันตกก็สามารทำให้คนรู้สึกเคารพชื่นชมเช่นกัน แต่ในภาพวาดตะวันตกถ้าเป็นภาพของคนธรรมดาสามัญ คนดูแล้วไม่เกิดความประทับใจ ถ้าแม้ภาพเขียน รูปปั้นสลักของจีนมีวิธีและศิลปะที่สูงอม ถูกต้องแม่นยำเหมือนกับตะวันตกแล้วละก็ มิสามารถจะทำให้คนรู้สึกตื่นตันใจมากยิ่งขึ้น เหมือนของจริงมากยิ่งขึ้นหรือ ไม่สามารถจะเห็นชิ้นงานที่ไม่มีความสวยงาม ไม่มีความถูกต้องแม่นยำเป็นสิ่งที่ใช้ได้ เพียงเพราะมันมีความศักดิ์สิทธิ์ของเทพ ชิ้นงานที่สมบูรณ์แบบบวกกับความศักดิ์สิทธิ์ของเทพ นั้นจึงจะมีความศักดิ์สิทธิ์มากยิ่งขึ้น

ศิษย์ ฉะนั้น ต้องศึกษาฝีมือและศิลปะของเขา

อาจารย์ สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไม่ใช่เพียงฝีมือและศิลปะเท่านั้น ข้าพเจ้าหมายถึงให้วาดตามวิธีดั้งเดิมขนานแท้ พยายามทำให้ศิลปะสมบูรณ์แบบที่สุด เช่นนี้ก็จะเป็นการยกระดับสำหรับตัวท่าน และเคารพนับถือต่อเทพอีกด้วย

ศิษย์ (คำแปล) สิ่งที่ผมอยากถามคือ ผมใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำการออกแบบ จะชมภาพโคลสอัพอยู่เป็นประจำ เป็นต้นว่าหากผมชมภาพโคลสอัพของศิษย์ต้าฝ่าหรือของคนธรรมดาสามัญ ผมอยากทราบว่า เวลาสร้างสรรค์งานออกแบบ สามารถจะใช้ภาพโคลสอัพส่วนใบหน้าของคนเป็นต้นหรือไม่ ไม่ทราบว่าเหมาะสมหรือไม่ อะไรคือมาตรฐาน

อาจารย์ ทำได้ ไม่เพียงแต่ภาพโคลสอัพเท่านั้น จะใช้คนเป็นแบบทั้งตัวก็ได้ แต่ต้องมีมาตรฐานของความสวยงามที่ถูกต้อง ไม่ใช่ทำในสิ่งที่ชอบ ตามที่ทัศนคติของคนเข้าใจ

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ความสามารถทางด้านนี้ของผู้ฝึกในประเทศจีนแข็งแกร่งกว่าพวกเรา คือพวกเขาได้รับการฝึกฝนมาดีกว่าพวกเรา พวกเขาสามารถจะช่วยอะไรบ้างหรือไม่ หมายความว่าผู้ฝึกของเราในประเทศจีนควรมีภาพวาดที่ดีกว่าของพวกเราเป็นจำนวนมาก

อาจารย์ ปัจจุบันนี้ พวกเราไม่ควรหวังในความช่วยเหลือจากผู้ฝึกในจีนแผ่นดินใหญ่ ณ เวลานี้คือพวกเราศิษย์ต้าฝ่าของประเทศต่างๆ นอกประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ผู้ซึ่งมีความชำนาญในสาขานี้ที่ทำงานอยู่แน่นอน ไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะหาศิษย์ต้าฝ่าสักพันคนในจีนแผ่นดินใหญ่ซึ่งวาดภาพได้ดี แต่ปัจจุบันนี้มีการประทุษร้ายเกิดขึ้นที่ตรงนั้น

ศิษย์ สิ่งที่ผมอยากถามคือ ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ และภาพวาดในปัจจุบันนี้เกี่ยวข้องกับอย่างไรกับภาพวาดดั้งเดิมที่สืบทอดมา

อาจารย์ อะไรที่หลีกเลี่ยงไม่ได้พ้นจากผลกระทบของกระแสนิยมแห่งยุคสมัย ดังนั้นภาพยนตร์การ์ตูนจำนวนมาก รูปร่างของตัวการ์ตูนเหล่านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันอัปลักษณ์มาก บางตัวที่เป็นตัวแทนของความดีก็ดูไม่ดี พุดถึงภาพลักษณ์แล้วมันชั่วร้ายอย่างมาก สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดกับพวกท่านในวันนี้ก็คือเดินกลับไปสู่หนทางมนุษย์ด้วยเจี๊ยะเนี่ยน ด้วยความดี และด้วยวิธีดั้งเดิมขนานแท้ ในระหว่างแคว้นทางหนทางให้แก่พลโลกในอนาคต ก่อนอื่นศิษย์ต้าฝ่าต้องหาเจี๊ยะเนี่ยนในด้านศิลปะกลับมาเสียก่อน

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ดิฉันอยากทราบว่าการสร้างสรรค์งานวาดและการสร้างสรรค์งานดนตรี เกี่ยวข้องกันอย่างไร

อาจารย์ ล้วนต้องมีเจตเจตในการสร้างสรรค์ เมื่อครูข้าพเจ้าก็ได้พูดคุยกับคนที่ทำงานด้านดนตรี เพิ่งจะพูดคุยไปเมื่อครู ก็จะไม่ได้พูดคุยนี้แล้ว ข้าพเจ้าได้พูดคุยกับพวกเขาเป็นเวลาหลายชั่วโมงเช่นกัน

ศิษย์ ท่านอาจารย์ ท่านกล่าวถึงความเมตตา ดิฉันไม่อยากจะวาดภาพที่ใหญ่มาก

อาจารย์ นำเสนอในหัวข้อที่เล็กก็ดีเหมือนกัน ทำได้ทั้งนั้น ท่านบอกว่าท่านจะนำเสนอเรื่องเล็กๆ สักเรื่อง ไม่ต้องการให้เป็นภาพใหญ่ อยากจะให้มันเป็นภาพที่เล็กๆ ก็ทำได้

ศิษย์ ท่านอาจารย์ มังกรฟ้าแปดกลุ่มผู้พิทักษ์ฝ่ามีรูปลักษณ์อย่างไร

อาจารย์ มังกรฟ้าแปดกลุ่มผู้พิทักษ์ฝ่าตรีศ โดยองค์ศากยมุณี แท้จริงแล้วท่านทรงหมายถึงสรรพชีวิตแปดกลุ่ม ชีวิต จิตวิญญาณแปดกลุ่ม สิ่งที่ข้าพเจ้าจัดให้พวกท่านคือทหารสวรรค์ ขุนพลสวรรค์ ให้เป็นผู้พิทักษ์ฝ่า และยังมีมังกร สองกลุ่มนี้ แน่นอน ศิษย์ต้าฝ่าเฉพาะบางรายยังมีผู้พิทักษ์ฝ่าเป็นกรณีเฉพาะ ผู้พิทักษ์ฝ่ากลุ่มอื่นๆ ไม่สามารถจะบอกได้อย่างถูกต้องแน่ชัดทั้งหมด เพราะสรรพชีวิตในกลุ่มอื่นในหลายกลุ่มเหล่านั้น ทั้งหมดอยู่ในระหว่างการแจ้งฝ่า จะสามารถคงเหลือไว้หรือไม่ จะสามารถเดินข้ามมาหรือไม่ ต้องดูภายหลังการแจ้งฝ่า

อาจารย์ เห็นท่านยกมือหลายครั้งแล้ว

ศิษย์ ผมเพียงอยากจะพูดว่า ผมรู้สึกที่ต้าฝ่ามีหัวข้อเรื่องมากมาย หลายปีมานี้ ต้าฝาดังกริก ก้องไปทั่วปฐพี

อาจารย์ ไซ้ มันเป็นเช่นนั้น

ศิษย์ ผมจึงรู้สึกตื่นเต้นตลอดมา รู้สึกที่ต้าฝ่าของเรามีข้อมูลหัวข้อหลากหลายอย่างยิ่ง ให้ทั้งความสุขและความสะเทือนอารมณ์ ในฐานะที่เป็นศิษย์ต้าฝ่าและศิลปิน พวกเรามีภาระหน้าที่อันนี้ ต้องทำสิ่งที่เราสมควรทำให้สำเร็จลุล่วง เมื่อเป็นเช่นนั้น แน่นอนเวลาจะลงมือวาดจริงๆ รู้สึกว่าจะมี

ความยุ่งยากไม่น้อย วันนี้ได้รับฟังท่านอาจารย์อธิบายด้วยตัวเอง พวกเราารู้สึกว่าเราพอจะมีทิศทางรองรับปัญหาต่างๆ แล้ว ประเด็นที่ผมอยากจะเสนอคือ หวังว่าคณะผู้จัดนิทรรศการศิลปกรรมของเรา จะทำการจัดข้อมูลหัวข้อที่สำคัญๆ ทั้งหมดให้สอดคล้องประสานกันสักหน่อย เพราะในระหว่างคิดแบบชิ้นงาน พวกเรา มีข้อมูลหัวข้อมากมายที่จะต้องวาด และมันก็สำคัญด้วย

อาจารย์ การประสานงานที่ท่านพูดเป็นเรื่องที่สำคัญมาก พวกเราบางคนพอความคิด จินตนาการเปิด ร่างภาพอย่างหยาบๆ แล้วให้พวกเราคนที่มีความสามารถวาดนำไปวาด ท่านก็ไม่ต้องไปคิดแบบชิ้นงาน ใช้วิธีอย่างนี้ก็ดีเหมือนกัน

ศิษย์ ศิษย์ต้าฝ่าของเรบางคนมีความสามารถคิดออกแบบงานได้ดีมาก มีความคิดดีมาก แต่ฝีมือไม่ค่อยดีนัก เหมือนอย่างการทำรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ของศิษย์ต้าฝ่า พวกเราจะแลกเปลี่ยน แบ่งปันข่าวสาร ข้อมูล ความคิด ฝีมือและศิลปะซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องให้มีความมั่นใจในคุณภาพของหัวข้อเรื่องที่สำคัญใหญ่ๆ เพราะเป็นงานนิทรรศการครั้งแรกของศิษย์ต้าฝ่า พวกเราต้องนำเสนอมาตรฐานที่สามารถจะเป็นตัวแทนของพวกเราศิษย์ต้าฝ่าได้อย่างแท้จริง ผมจึงคิดว่างานชิ้นใหญ่ ชิ้นเล็กก็ดีทั้งนั้น แต่สำหรับชิ้นงานที่ใหญ่เกินไปจะจัดแสดงค่อนข้างลำบาก อย่างเช่นผมมีความคิดที่ดีมาก และทางด้านฝีมือผมก็คิดว่าสามารถจะบรรลุมาตรฐานในระดับหนึ่ง แต่ผมก็รู้สึกว่ามีสิ่งต่างๆ อีกมากมายที่ผมมองไม่เห็น หรือไม่รู้ว่าจะวาดออกมาอย่างไร อยากจะให้ประมวลเข้าด้วยกัน

อาจารย์ ใช่ ควรจะเป็นเช่นนี้ พวกท่านสามารถให้คนสักสองคนรับผิดชอบในการคิดแบบ แล้วนำมาให้คนที่มีความสามารถไปวาดออกมา เช่นนี้ก็จะลดเวลาในการคิดแบบ โดยพื้นฐานให้คิดแบบเป็นร่างหยาบๆ โดยสังเขปก็พอ เพราะพวกท่านล้วนแต่มีฝีมือและศิลปะ มีความสามารถก็สามารถทำต่อได้ ข้าพเจ้าคิดว่า นี่เป็นความคิดที่สร้างสรรค์มาก

ข้าพเจ้าก็จะพูดเพียงเท่านี้ สิ่งที่เหลือ สิ่งที่จะเจอมากกว่านี้ ให้พวกท่านดูว่าจะจัดการกับสิ่งเหล่านั้นอย่างไรให้ดีว่าจะเดินทางของศิษย์ต้าฝ่าออกมาอย่างไร เพราะสิ่งต่างๆ ที่พวกท่านทำในวันนี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง สิ่งที่พวกท่านทำได้ดี มนุษย์จะเลียนแบบ สิ่งที่พวกท่านทำไม่ดี มนุษย์ก็จะเลียนแบบเช่นกัน ฉะนั้นศิษย์ต้าฝ่าจำต้องทำให้ดี ชิ้นงานที่พวกท่านทำไม่ดี ที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถจะนำออกมาแสดง เพราะจะส่งผลกระทบต่อมนุษยชาติ ฉะนั้นไม่เพียงแต่ต้องทำด้วยวิธี

ที่ดั้งเดิมขนานแท้ ยังต้องนำเสนอสิ่งที่ดี นำเสนอสิ่งที่มีความเมตตา สรรเสริญต่อต้าฝ่า สรรเสริญต่อเทพ ในเวลาเดียวกันทางด้านฝีมือและศิลปะก็ต้องแสดงความมีมาตรฐาน แสดงมาตรฐานที่ดั้งเดิมขนานแท้ (เสียงปรบมือ)